

بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى



# ھۈنەرنىڭ ھېكمىتى

手艺的格言

Hunerning hekmiti



شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇنۋېرسىتېتى نەشرىياتى

新疆电子音像出版社

书 名 儿童故事  
编 写 碧利库特公  
责任编辑 古丽巴哈尔, 牙里坤·肉孜  
责任校对 克尤木·吐尔逊  
设 计 艾尼瓦尔·吐尔逊, 伊尔夏提(书法家), 伊利亚尔(画家)  
马合木提江(画家)  
出 版 新疆电子音像出版社  
地 址 乌鲁木齐市西虹西路36号  
邮 编 830000  
发 行 新疆新华书店  
印 刷 新疆新华印刷厂  
开 本 850×1168mm 1/32  
印 张 2.5  
版 次 2010年8月第1版  
印 次 2010年8月第1次印刷  
书 号 ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2  
定 价 240元 (共30种类, 单价8.00元)

## نەشرىياتتىن

ھەرقايسىمىز كىچىكىمىزدىن باشلاپ بوۋا - مومىمىز ۋە ئاتا - ئانىمىز ئېيتىپ بەرگەن ساماۋى چۆچەكلەرنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن يېتەرلىك روھىي ئوزۇق ۋە تەربىيە ئېلىپ چوڭ بولغان. شۇنىڭ ئۈچۈن بالىلارنى تەربىيەلەشتە، ئۇلارنى ئەدەپ - ئەخلاقلىق، قائىدە - يوسۇنلۇق چوڭ قىلىشتا، ئەقىل بۇلىقىنى ئېچىشتا چۆچەكتەك ئەپچىل ۋە قوللىنىشچان ئۈنۈملۈك ۋاسىتە بولمىسا كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن، خەلقىمىزدە يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ھەممىسى چۆچەك ئاڭلاشنى ۋە ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدۇ.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بالىلارغا ئائىت كىتاب ۋە ئۇن - سىن بۇيۇملىرى نەشر قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشىپ كېلىۋاتقان شىنجاڭ بىلىقۇت ئېلېكترون پەن-تېخنىكىسى شىركىتى خەلقىمىزنىڭ چۆچەككە بولغان تەشەننالىقىنى قاندۇرۇش، پەرزەنتلەرنىڭ خەلقىمىز ياراتقان چۆچەك خەزىنىسىدىن خەۋەردار قىلىش ۋە ئۇلارنى تەربىيەلەش مەقسىتىدە، «بىلىقۇت بالىلار چۆچەكلىرى» ناملىق بۇ بىر يۈرۈش كىتابچىلارنى تەييارلاپ بالىلارغا سۇندى. بۇ كىتابلارغا كىرگۈزۈلگەن چۆچەكلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى خەزىنىسىدىكى ناھايىتى مۇھىم، مەزمۇنى چوڭقۇر، تەربىيىۋى ئەھمىيىتى زور بولغان

چۆچەكلەردىن تاللىنىپ، ئۇلارنى بالىلارنىڭ تىلىغا ئايلاندۇرۇپ بىر قېتىم پىششىقلاپ ئىشلەشتىن ئۆتكۈزۈش ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنت تەربىيىسىدە پايدىلىنىشىغا تولمۇ مۇۋاپىق كېلىدۇ.

«بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى» — چۆچەكلەرنىڭ مەزمۇنى بويىچە ئايرىم - ئايرىم رەتلەنگەن بولۇپ، ھەر بىر چۆچەك مۆھتەرمەم بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ ئامراق نەۋرىسى بىلقۇتجاننىڭ قىسقا - قىسقا دىئالوگلىرى ئارقىلىق بىر - بىرىگە باغلىنىپ، بىر پۈتۈن گەۋدە ھاسىل قىلىدۇ. چۆچەكلەرنىڭ تىلى چۈچۈك، راۋان ۋە يېقىملىق بولۇپ، ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان پەرزەنتلەرنىڭ ئوقۇشىغا تولمۇ باب كېلىدۇ. بىز بۇ بىر يۈرۈش كىتابنى پەرزەنتلىرىنى ياراملىق تەربىيەلەش يولىدا ئىزدىنىۋاتقان ئاتا - ئانىلارغا ۋە بىلىمگە تەشنا پەرزەنتلەرگە ئالاھىدە تەۋسىيە قىلىمىز.



## مۇندەرىجە

- 1 ..... ھۈنەر توغرىسىدا
- 5 ..... ھۈنەرنىڭ ھېكمىتى
- 21 ..... ئېگەرچىنىڭ كەنجى ئوغلى
- 37 ..... سىناق
- 46 ..... كىشىلەر ئۆگەنمىگەن ھۈنەر
- 60 ..... ھۈنەر — تېرىساق ئۈنەر
- 65 ..... ھۈنەرۋەننىڭ قولى گۈل، ئۆمرى ئۇزۇن بولار



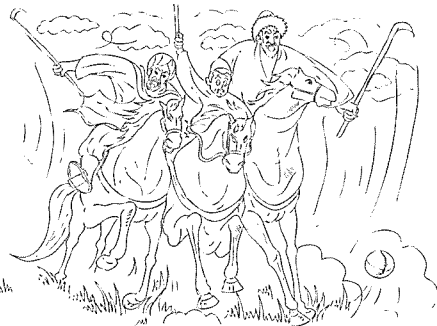
## ھۈنەر توغرىسىدا

ھۈنەر ئىلىمىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى بولۇش سۈپىتى بىلەن قەدىمدىن ھازىرغىچە خەلقىمىز ئارىسىدا ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا داۋاملىشىپ كەلمەكتە، ھۈنەرۋەنلەر ھۆرمەتلىنىپ، ئۇلارنىڭ قول ھۈنەر بۇيۇملىرى قىممەتلىك بۇيۇم سۈپىتىدە ئە - تىۋارلانماقتا.

مۆھتەرەم بوۋاينىڭ قارىشىچە، ھۈنەر ئۆگىنىش بىر ئىنسان - خا نىسبەتەن ئۆزىنىڭ ئادىمىيلىك خاراكتېرىنى نامايان قىلىش، كىشىلەرنىڭ مۈشكۈلىنى ئاسانلاشتۇرۇش، ئۇنىڭدىن قالسا ئۆزد - نىڭ تۇرمۇشىنى قامداشتىن ئىبارەت ئالىي مەقسەتلەر ئۈستىگە قۇرۇلغان بولىدۇ. شۇڭا، ھۈنەر ئۆگەنگەن ۋە ھۈنەردە كامالەتكە يەتكەن كىشىلەرنىڭ باشقىلارغا بولغان مۇئامىلىسى ناھايىتى سىلىق بولىدۇ، ئەدەپ - قائىدىدىن چىقىپ كەتمەيدۇ، باشقىلارنى ھۆرمەتلەپ ئىززەت تېپىش -

نى بىلىدۇ.

مۆھتەرەم بوۋاي نەۋرد - سى بىلىقۇتجانغا خەلقىمىز ئىزچىل تەشەببۇس قىلىپ كېلىۋاتقان ھۈنەرنىڭ ھېك -

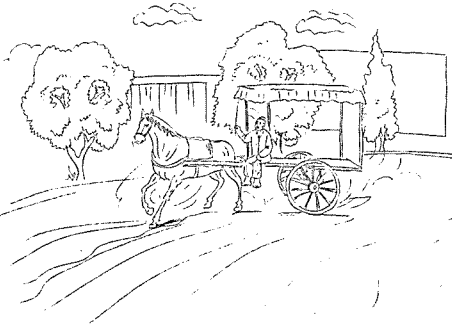


مىتىنى تونۇتۇشنى ئۇزۇندىن بېرى ئارزۇ قىلىپ كەلگەندى.  
ئارزۇسىغا يارىشا بۈگۈن بىلقۇتجان مەكتەپتىن قايتىپ كېلىپلا:  
— بوۋا، بىز بۈگۈن بىر ساۋاقدىشىمىزنىڭ ئۆيىگە باردۇق،  
ئۇنىڭ دادىسى ھۈنەرۋەن ئىكەن. ياغاچچىلىقنىمۇ، مىسكەرلىكنىمۇ،  
مۇ، تۆمۈرچىلىكنىمۇ بىلىدىكەن. ئۆيى تۈرلۈك قول ھۈنەر بۇ.  
يۈملىرى بىلەن توشۇپ كېتىپتۇ. ۋاي — ۋۇي... نېمىدېگەن  
چىرايلىق نەرسىلەر — ھە... — دېدى.

مۆھتەرەم بوۋاي قىزىقىپ سورىدى:

— بالام، سەن بۇلارنى كۆرۈپ نېمىلەرنى ھېس قىلدىڭ؟  
— بوۋا، خەلقىمىزنىڭ قول ھۈنەر بۇيۇملىرى ناھايىتى تە.  
رەققىي قىلغان ئىكەن — ھە؟ مەن بۇنى بۈگۈن بىلىدىم، — دېدى  
بىلقۇتجان چۇرۇقلاپ، — گىلەم توقۇش، ھەر خىل تۇرمۇش بۇ.  
يۈملىرى ياساش، كۆركەم قۇرۇلۇشلارنى سېلىش... مانا بۇلارنىڭ  
ھەممىسى ھۈنەرنىڭ كارامىتىدىن بارلىققا كېلىدىغۇ... خەلقىم.  
مىزدە يەتمىش ئىككى خىل ھۈنەر تېپىلىدىكەن — ھە، بوۋا!  
بوۋاي مەنۇنلۇق بىلەن بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپ چۈشەند.  
دۈرۈشكە باشلىدى:

— شۇنداق بالام، ھەم.  
مىسى تېپىلىدۇ. ھۈنەر ئۆ.  
گىنىش بىر خىل ئادىمىي.  
لىك روھىنىڭ تاۋلىنىشى  
بولۇپ، ئۇ كىشىنىڭ كې.  
يىنىكى ھاياتلىق مەنزىلى



ئۈچۈن پارلاق يول ئېچىپ بېرىدۇ. شۇڭا، ئەجدادلىرىمىز «ئوغۇل بىلىغا يەتمىش ئىككى تۈرلۈك ھۈنەرمۇ ئاز»، «ھۈنەر، قىلسا ئۈ-نەر»، «ھۈنەر — تۈگمەس گۆھەر»، «ھۈنەرلىك ئادەم — مېۋىلىك دەرەخ»، «ھۈنەرلىك ئەر خار بولماس، دوست — دۈشمەنگە زار بول-ماس»، «ھۈنەرى بار قۇل ئۆلمەس»، «ھۈنەرى يوق كىشىنىڭ، مەزىسى يوق ئىشىنىڭ» دېگەندەك كۆپلىگەن ھېكمەتلەرنى بار-لىققا كەلتۈرگەن ۋە بۇنىڭغا ئەمەل قىلىپ كەلگەن. ھۈنەرۋەننىڭ خىسلىتى شۇ يەردىكى، ئۇ كىشىلەرگە مەنپەئەت يەتكۈزىدۇ، ئۆزى ئازراق مەنپەئەت كۆرسىمۇ، باشقىلارنىڭ ئېغىرنى يېنىك قىلىش ئۈچۈن ئىشقا مەشغۇل بولىدۇ. شۇڭا، ھۈنەرۋەن ۋە ھۈنەر خەلقى-مىزنىڭ نەزىرىدە مەڭگۈ قەدىرلىكتۇر. بۈگۈنكى كۈندە، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نۇرغۇن قول ھۈنەر — سەنئىتى زامانىۋى ھۈنەرۋەنچى-لىكنىڭ جىددىي تەھدىتىگە دۇچ كەلمەكتە، بەزى قول ھۈنەرلەر بۇنىڭ تەسىرىدە زامانىۋىلاشماقتا، بەزى ھۈنەرلەر ھېلىمۇ ئۆزد-نىڭ سېھرىي كۈچىنى نامايان قىلماقتا. شۇڭا، خەلقىمىزنىڭ قول ھۈنەر — سەنئىتى بىزگە مەڭگۈ قەدىرلىكتۇر. ھۈنەر ئۆگى-نىش ۋە ھۈنەر ئۆگىنىشكە دالالەت قىلىش مەڭگۈ ئاكتىپ تەشەب-بۇستۇر.

بىلىقتۇتجان تولىمۇ ھا-  
ياجانلىنىپ:  
— بوۋا، ئۇنداقتا، ماڭا  
ئاشۇ ھۈنەرلەر ھەققىدە  
سۆزلەپ بەرسىڭىز بولمام.



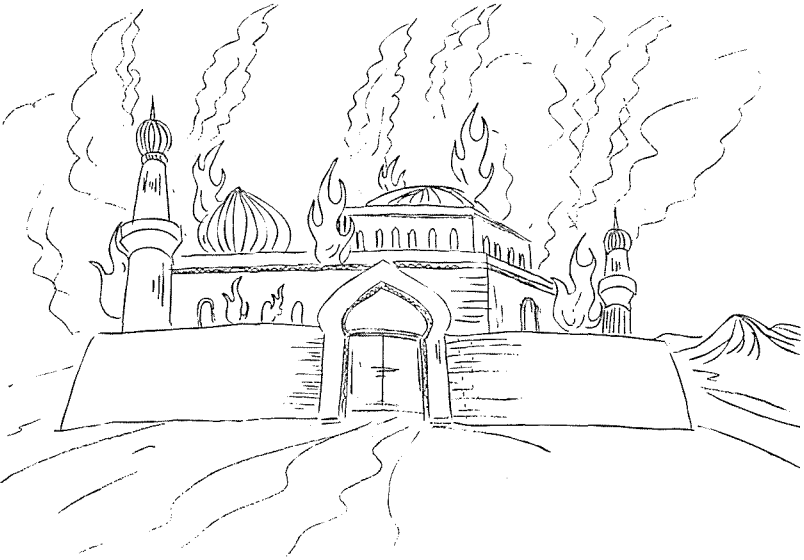
دۇ؟ — دەپ ئۇتۇندى.

— جېنىم بالام، بۇ ناھايىتى قىيىن ئىش، ئۇنى سۆزلەشتىن  
ئاۋۋال، ساڭا خەلقىمىز ئارىسىدا كەڭ تارقالغان ھۈنەر ۋە ھۈنەر-  
نىڭ خاسىيىتى ھەققىدىكى چۆچەكلەرنى ئېيتىپ بەرسەم، بۇلار  
ئۈستىدە مۇلاھىزە ئېلىپ بارساق، ھۈنەر ھەققىدىكى چۈشەنچەڭ-  
مۇ چوڭقۇرلىشىپ قالدۇ.

— ئۇنداق بولسا باشلاڭ، بوۋا! — دەدى بىلقۇتجان قىزغىن-  
لىق بىلەن.

— ماقۇل، ئالدى بىلەن ھۈنەرنىڭ ھېكمىتى ھەققىدە چۆ-

چەك ئاڭلا!



## ھۈنەرنىڭ ھېكمىتى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا، ھېكىماخۇن دېگەن بىر ھۈنەرۋەن ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ بىلمەيدىغان ھۈنرى، ئوقۇمىغان كىتابى يوق ئىكەن، ئۆزى ھەر تەرەپتىن ھېكمەتلىك ئىكەن، شۇڭا بۇ ئا- دەمنى خەلق «ھېكمەتلىك ھېكىماخۇن» دەپ ئاتايدىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى ئۇ ئۈچ ئوغلىنى ئالدىغا چاقىرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— بالىلىرىم، يېشىم چوڭىيىپ قالدى، ئۆمرۈم ھۈنەرۋەن- چىلىك بىلەن ئۆتتى. خام ھېساب قىلغىنىمدا يەتمىش يەتتە تۈر- لۈك ھۈنەر بىلىدىكەنمەن. شۇنداق بولسىمۇ، مېنىڭ بىلىدىغىنىم دۇنيادىكى ھۈنەرنىڭ ھەممىسى ئەمەس، ھۈنەرسىز ئادەم مېۋىسىز دەرەخ. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن سىلەرگە ھۈنەر ئۆگىتىپ قوياي. ناۋادا ياخشى كۈننىڭ يامىنى بولۇپ، بېشىڭلارغا كۈن چۈشكەندە ئەسقىتىپ قالار.



شۇنىڭ بىلەن چوڭ ئوغلى رەسساملىقنى، ئوت- تۇرانچىسى نەغمىنى، كى- چىكى لەقەنبازلىقنى ئۆگەند- مەكچى بوپتۇ.

شۇ كۈندىن باشلاپ، ھېكمماخۇن بالىلىرىغا ھۈنەر ئۆگەتتى. تىشكە باشلاپتۇ. ئارىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپ كېتىپتۇ. بالىلىرى ئۆزى خالىغان ھۈنەرنى كامىل ئۆگەنگەندىن كېيىن، ئاتىسى: — بالىلىرىم، ئەمدى بىرىڭلارنىڭ ھۈنەرنى بىرىڭلار ئۆگەنىشىگە بېرىلىڭلار، — دەپتۇ.

بالىلىرى بىر يىل ئىچىدە بىرىنىڭ ھۈنەرنى بىرى ئۆگەتتى. نىپ، ھەر بىرى ئۈچتىن ھۈنەرگە مۇكەممەل بولۇپتۇ. بۇلارنىڭ ياسىغانلىرى، ئىشلىگەن ئىشلىرى خەلقىئالەمنى ھەيران قالدۇرۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھېكمماخۇننىڭ داڭقى يىراق - يېقىنغا تارقالدى.

كۈنلەردىن بىر كۈنى باشقا بىر شەھەردىن ئون ئىككى مىڭ سودىگەر سودا ئىشلىرى بىلەن كېلىپ ھېكمماخۇن بىلەن كۆرۈشۈپ، ھال - ئەھۋال سوراپتۇ. مەخسۇس مېھمانخانىدا زىياپەتتە ئولتۇرۇپ مۇڭدېشىپتۇ. زىياپەتتىن كېيىن ئۇلار ھېكمماخۇننىڭ ھېكمەتلىرىنى كۆرۈپتۇ. ئاندىن مېھمانلار قايتار ئالدىدا ئۆزلىرى ئېلىپ كەلگەن سوۋغىلىرىنى تەقدىم قىلىپتۇ. شۇ ئارىدا بىرسى ھېچ نەرسە سوۋغا قىلالماي، بىر قوينغا، بىر ھېكمماخۇنغا قاراپ - قاراپ تۇرغۇدەك. بۇنى سەزەن.

ئىككى ھېكمماخۇن: توختا، بۇنىڭدا بىر سىر بولسا كېرەك، دېگەن ئويغا كېلىپ ھېلىقى كىشىنى ئېلىپ قايتۇرۇپتۇ. ئۆيگە كىرىپ ئولتۇردى.





تۇرغاندىن كېيىن:

— سىز، بىر نەرسە ئېلىپ كەلمەپتىمەن، دەپ خىجالەتتە  
قالدىڭىزمۇ نېمە؟ — دەپ كۆڭۈل سورايتۇ.

— يوقسۇ تەقسىر، مەن تېخى سىزنىڭ داڭقىڭىزنى ئاڭلاپ،  
ياش كىشى چېغى دەپ، بىر قىزىل تون ئېلىپ كەلگەن ئىدىم،  
قارىسام ئاتامدەك ئادەم ئىكەنسىز، شۇڭا ئالايىق سوۋغامنى تەقدىم  
قىلىشقا ئۇيىلىپ قالدىم، — دەپتۇ ھېلىقى ئادەم.

— قېنى، كۆرسىتىڭ، — دەپتۇ ھېكىماخۇن.  
ھېلىقى سودىگەر قوينىدىن توننى ئاپتۇ، بۇنى كۆرگەن ھې-  
كىماخۇن رەختىنىڭ ئېسىللىقىغا، تىكىلىشىنىڭ سىپىتىلىقىغا  
ھەيران قاپتۇ.

— مۇشۇنىڭغا خىجالەت بولدىڭىزمۇ؟

— يوقسۇ تەقسىر، — دەپتۇ ھېلىقى سودىگەر ۋە توننىڭ  
يانچۇقىدىن بىر قىزنىڭ سۈرىتىنى ئېلىپ كۆرسىتىپتۇ، ھېكى-  
ماخۇن ئۇ سۈرەتنى كۆرۈپلا:

— ئوغلۇم، بۇ كىمنىڭ سۈرىتى؟ — دەپ سورايتۇ.

— بىزنىڭ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ قىزى، — دەپ جاۋاب  
بېرىپتۇ ھېلىقى سودىگەر.

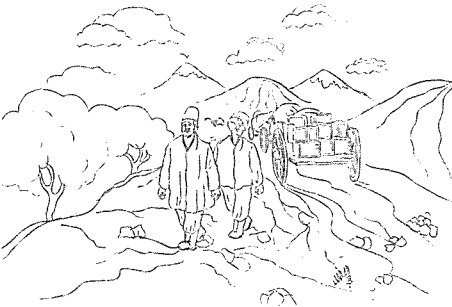
— ھە - ھە، — دەپتۇ

ھېكىماخۇن، — ئادەمىزات

ئىچىدە مۇنداق ھۆسنىدار با-

لىنىڭ تۇغۇلغىنىغا ئايد-

رىن! رەھمەت ئوغلۇم، دۇن-

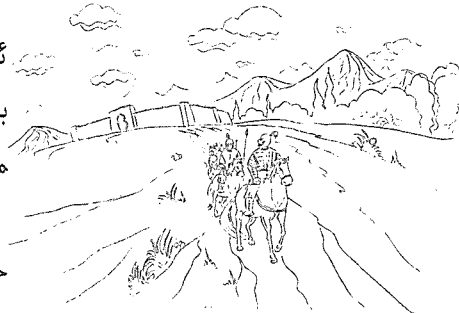


بايىڭىز زىيادە بولسۇن، ئۆمرىڭىز ئۇزۇن بولسۇن...!  
 كۈنلەر، ئايىلار ئۆتۈپتۇ، بىر كۈنى چوڭ ئوغلى بىر ئىش بىد-  
 لەن ئامبارغا كىرىپ ھېلىقى قىزىل توننى كۆرۈپ قاپتۇ. توننى  
 قولغا ئېلىپ ھەيران بولۇپتۇ، ئۇنى بىر قېقىۋېتەي دەپ،  
 شۇنداقلا سىلكىشىگە، يانچۇقىدىن ھېلىقى قىزنىڭ سۈرىتى يەر-  
 گە چۈشۈپتۇ، ئوغۇل شۇ ھامان قىزغا ئاشىق بولۇپتۇ. شۇ كۈن-  
 دىن باشلاپ ساماندىك سارغىيىشقا باشلاپتۇ، گېلىدىن تاماق ئۆت-  
 مەپتۇ، ئولتۇرغان يېرىدە خىيال سۈرۈپ، يۈرىكى ئوت بولۇپ،  
 ھەسرەت ئىچىدە قاپتۇ...

ئارىدىن سەككىز ئاي ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى ھېكىماخۇن خوتۇ-  
 نىنى چاقىرىپ:

— خوتۇن، ئوغۇللىرىمىزنىڭ ئالدى چوڭ بولۇپ قالدى،  
 ھېلىقى سودىگەر سوۋغا قىلغان توننىڭ يانچۇقىدىكى پادشاھنىڭ  
 قىزىغا ئەلچى ئەۋەتسەك، قانداق دەيسەن؟ — دەپتۇ.  
 — پادشاھ ئۇنارمۇ؟ يا «سەن گادايلار مېنىڭ قىزىمغا ئەلچى  
 ئەۋەتتىڭە قانداق پېتىنىڭ» دەپ بىرەر خېيىم — خەتەر يەتكۈزۈپ  
 قويارمۇ؟ — دەپتۇ خوتۇنى.

— ئەنسىرىمە، ئەلچى  
 ئەۋەتىپ تومۇرىنى تۇتۇپ  
 باقمادۇق، — دەپتۇ ھېكىم-  
 ماخۇن.  
 شۇنىڭ بىلەن ئەر —  
 خوتۇن بىر پىكىرگە كې-



لىپ، ياخشى بىر ئادەمنى ئەلچى قىلىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئەۋە -  
تپتۇ. ئەلچى ئۈچ ئاي دېگەندە ھېلىقى شەھەرگە يېتىپ بېرىپ،  
ئوردىغا كىرىپتۇ. لېكىن پادىشاھ ئۇلارنى گادايدىن گاداغا سېلىپ  
ئوردىدىن قوغلىۋېتىپتۇ.

ھېكىماخۇننىڭ ئوغلى ئەھۋالنى ئاڭلاپ غەزەپلىنىپتۇ. ئۇ  
ئىككى ئىنسىنى ئەگەشتۈرۈپ، ئاتا - ئانىسىدىن رازىلىق ئې -  
لىپ، يولغا راۋان بولۇپتۇ.

ئۈچ ئاكا - ئۇكا ئەسۋاب - جابدۇقلىرىنى ئېلىپ، ئۈچ ئاي  
يول يۈرۈپ قىزنىڭ شەھەرگە يېتىپ كېلىپ، پادىشاھنىڭ ئور -  
دىسى يېنىدىكى بىر كىشىنىڭ سارىيىغا چۈشۈپتۇ. ھويلىدىن تۆت  
ئېغىز ئۆيىنى ئىجارىگە ئېلىپ، شۇ ئۆيدە تىرىكچىلىك قىلىشقا  
باشلاپتۇ. ئۇلار بىر كۈنى بازادىن بويلاق، قەغەز سېتىۋېلىپ گۈل  
ياساپتۇ. بۇ گۈلنى سېتىپ كېلىش ئۈچۈن، سارايۋەنگە تاپشۇر -  
غاندا، ئۇ بۇ گۈلنىڭ چىرايلىقلىقىغا ھەيران قېلىپ:

— بالىلىرىم، بۇنى قانچىگە سېتىپ كەلسەم بولىدۇ؟ — دەپ  
سوراپتۇ.

— بۇ گۈلنى ئون تىللاغا سېتىڭ، ئەگەر ئارتۇق ساتسىڭىز  
ئۆزىڭىز ئېلىڭ، — دەپتۇ.

سارايۋەن ئۇنى بازارغا  
شۇنداق ئەكىرىش بىلەن  
كىشىلەر ھەر تەرەپتىن «مەن  
ئالمەن، مەن ئالمەن» دې -  
يىشىپتۇ. ھەش - پەش دې -



گۈچە سارايۋەن ئۇنىڭ باھاسىنى ئۆرلىتىپ، ئون بەش تىللاغا سېتىپ، ئون تىللانى ئۈچ ئوغۇلغا ئاپىرىپ بېرىپتۇ. — ئوغۇللىرىم، بۇ ھۈنەرناڭلارغا خەلقئالم ھەيران قالدى، ياساپ بەرگەن گۈللەر تالاشتا قالدى، ئامال قىلىپ ماڭا كۆپرەك ياساپ بېرىڭلار، — دەپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ھەر تۈرلۈك مەنزىرىلەرنىڭ، ئويۇن - تاماشىلارنىڭ سۈرەتلىرىنى سىزىپ، سارايۋەنگە بېرىپتۇ. سارايۋەن شۇ ھامان سېتىپ ئاقچىسىنى بالىلارغا كەلتۈرۈپ تۇرۇپتۇ. كۈنلەردىن بىر كۈنى پادىشاھنىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى بازاردا كېتىۋېتىپ، سارايۋەننىڭ قولىدىكى سۈرەتنى كۆرۈپ قاپتۇ، ئۇ - نىڭ تېگى - تەكتىنى سۈرۈشتۈرمەيلا، دېگىنىگە سېتىۋېلىپ، ئوردىغا ئېلىپ كەپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھنىڭمۇ سۈرەتكە كۆزى چۈشۈپتۇ، شۇ زامات ۋەزىردىن سورىۋاپتۇ - دە، ئۆيىگە كېلىپ: — قىزىم، سېنىڭ ئارزۇ قىلىپ يۈرگەن زىننەتلىك نەرسىدە - لىرىڭدىن بىرىنى تېپىپ كەلدىم، — دەپ ھېلىقى رەسىمنى ئې - چىپتۇ.

— پاھ، نېمىدېگەن چىرايلىق سۈرەت! بۇنى قەيەردىن ئالدىدە - ئىززەت؟ بۇنى سىزغان كىم ئىدە - كەن؟ — دەپ تېگى - تەك - تىنى سوراپ كېتىپتۇ قىزى. — ۋەزىر بازاردىن ئېلىپ كەلگەن ئىكەن، ساڭا دەپ سوراپ ئېلىۋالدىم، بىراق



كىمنىڭ سىزغانلىقىنى سورىماپتىكەن، — دەپتۇ پادىشاھ.  
 — ۋاي، ۋەزىرنى چاقىرتساق، شۇ كىشىنى ئالدۇرۇپ كې-  
 لىپ، يەنە كۆپ ئىشلارنى قىلدۇرساق، — دەپتۇ مەلىكە.  
 پادىشاھ ۋەزىرنى چاقىرتىپ:  
 — بۇنى كىمدىن ئالغان ئىدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ پادى-  
 شاھ.

— بىر سارايۋەندىن ئېلىۋىدىم، — دەپتۇ ۋەزىر.  
 — سارايۋەننىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى بىلمەيسىز؟ — دەپ  
 سوراپتۇ پادىشاھنىڭ قىزى.  
 — بىلىمەن، ئەگەر لازىم بولسا، ھازىر چاقىرىمىز، — دەپ-  
 تۇ ۋەزىر.

ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي، سارايۋەن قىزىنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈ-  
 لۇپتۇ. مەلىكە سارايۋەندىن ئەھۋالنى ئۇقۇپ، ئۈچ ئاكا — ئۆكىنى  
 ئېلىپ كېلىشنى بۇيرۇپتۇ.  
 سارايۋەن ئاكا — ئۆكىلارغا مەلىكىنىڭ بۇيرۇقىنى يەتكۈزۈپ-  
 تۇ.

— ھە، ئەمدى قولغا چۈشۈردۇق، — دەپتۇ ئۇلار.

ئەتىسى چوڭى راسا يا-  
 سىنىپ، چاقماقتەك بولۇپ،  
 مەلىكىنىڭ يېنىغا مېڭىپ-  
 تۇ. ئۇنى دەرۋازا ئالدىدا  
 كېنىزەكلەر كۈتۈپ تۇرغان  
 ئىكەن. بىر چاغدا چوڭ ئو-



غۇل شۇنداق كېلىشىگە كېنىزەكلەر ئۇنى ئارىغا ئېلىپ، توپ-  
توغرا مەلىكىنىڭ يېنىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. مەلىكە ئوغۇلنى كۆ-  
رۈپ ئاشىق بولۇپتۇ، ئوڭ يېقىدىن ئورۇن بېرىپتۇ، ئۇنىڭ جاما-  
لىغا قاراپلا قاپتۇ. كېنىزەكلەرمۇ ئۇنىڭدىن ھېچ كۆز ئۈزلەلمەي،  
چۆرىسىدىن كېتەلمەي قاپتۇ. مەلىكە:

— سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھۈنەرۋەن بولمەن، — دەپتۇ يىگىت.

— قانداق ھۈنەرلەرنى بىلىسىز؟ — دەپتۇ مەلىكە.

— يەتمىش ئىككى تۈرلۈك گۈل، يەتمىش ئىككى تۈرلۈك  
نەقىش، يەتمىش ئىككى تۈرلۈك ساز ۋە يەتمىش ئىككى تۈرلۈك  
يەر قېزىش ھۈنەرنى بىلىمەن، — دەپتۇ يىگىت.

— ئۇنداق بولسا، ماڭا كۈھتقاينىڭ سۈرىتىنى يىگىرمە خىل  
گۈل بىلەن چۈشۈرۈپ بېرەلمەيسىز؟ — دەپ سوراپتۇ مەلىكە.

— سىز ئۈچۈن جېنىمنىڭ بارچە ئىشلەپ كۆرەي، — دەپتۇ  
يىگىت ۋە ئون كۈنلۈك مۆھلەت سوراپتۇ.

ئون كۈن توشقان كۈنى مەلىكىنىڭ كۆزى راۋاقتىن يولغا  
تىكىلىپ تۇرغاندا، يىگىت ئىككى ئىنسى بىلەن سارايشۈەننى ئە-

گەشتۈرۈپ سىزغان رەسىم  
ۋە گۈللىرىنى كۆتۈرۈپ يې-  
تىپ كەپتۇ. مەلىكە ئۇلارنى  
مەخسۇس تەييارلانغان ئۆيگە  
باشلاپتۇ. چايدىن كېيىن،  
ئۇلار سىزىپ كەلگەن گۈل-



لەرنى ئېچىپ، قاتىرىسىغا تىزىپ، قىزلارنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. بۇنى كۆرگەن مەلىكە ۋە كېنىزەكلەر ھەيران بولۇپتۇ، كېنىزەكلەر «مۇنۇ مېنىڭ، مۇنۇ مېنىڭ» دېيىشىپ كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ. بىر چاغدا يىگىتلەرنىڭ ئاكىسى كۇھىقاپنىڭ سۈرىتىنى شۇنداق بىر ئاچقان ئىكەن، بارلىق قىزلار «ۋىيەي، ئاپىرىن...!» دېيىشىپلا سۈرەتكە قارىغىنىچە قېتىپلا قاپتۇ. مەلىكىمۇ ئەقلىدىن ئازغاندەك، بىر سۈرەتكە، بىر يىگىتكە قاراپلا قاپتۇ. سۈرەت شۇنداق ئىشلەنگەنكى، باغ، تاغ ئىچىدە نەچچە مىڭ تۈرلۈك گۈل، گۈللەر ياقىسىدا يەتمىش ئىككى تۈرلۈك مېۋە، باغنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۆت تۈپ چىنار، چىنارنىڭ ئوتتۇرىسىدا شىپاڭ، شىپاڭنىڭ ئەتراپىدا يەتمىش ئىككى خىل ئەتىرگۈل، گۈل ئۈستىدە بۇلبۇللار سايىراپ تۇرغان، چۆرىسىدە مەرۋايىتتەك سۇلار ئېقىپ تۇرغان. شىپاڭغا زىلچە - گىلەم سېلىنغان، بىر تەرىپىدە كېندىزەكلەر ئولتۇرۇشقان، بىر تەرىپىدە ساز، نەغمە - ناۋا قاينىغان، ئوتتۇرىدا بولسا مەلىكە ئۇسسۇلغا چۈشكەن ھالەتتىكى كۆرۈنۈش ئىكەن.

— سىزنىڭ بۇ باھاسىز ھۈنرىڭىزگە نېمە بېرىمەن؟ — دەپ

سورايتۇ مەلىكە.

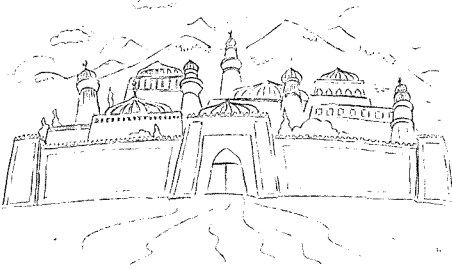
— ھېچ نەرسە بەرمەيدىم.

سىز. بۇ بىزنىڭ ھۆرمىتىمىز.

ئىگىز ئۈچۈن ئېلىپ كەلگەن

سوۋغىتىمىز. ئەگەر خالىدىم.

سىڭىز بىز سىزدىن ھېچ



نەرسىمىزنى ئايمايمىز، — دەپتۇ يىگىتلەرنىڭ چوڭى.  
 مەلىكە ھەممىنى چۈشىنىپ مېيىقىدا كۈلۈپ قويۇپتۇ ۋە  
 ئۇلارنىڭ بىر پەس ساز چېلىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلىپتۇ. —  
 يىگىتلەر ساز باشلاپتۇ — دە، دەررۇ پەدىنى ئۇسسۇلغا يۆتكەپتۇ. ئو-  
 بۇن — تاماشا، ئۇسسۇل بولغان يەردە ئۆزىنى تۇتۇۋالمايدىغان  
 مەلىكە بىر ئۇسسۇلغا چۈشۈپتىكەن، ھەتتا ئۆزىنىڭ كېنىزەكلد-  
 رىمۇ ھەيران قاپتۇ. ئۇ ھېچقاچان ئوينىمىغان ئۇسسۇلنى ئويناپ  
 كېتىپتۇ. بىر پەس ئۇسسۇلدىن كېيىن، يىگىتلەر قايتماقچى بو-  
 لۇپتۇ. قايتىش ئالدىدا يىگىت مەلىكىنىڭ ساراىغا قەدەم تەشرىپ  
 قىلىشىنى سوراپتۇ. مەلىكە دادىسىنىڭ ئوۋدىن كېلىدىغان  
 ۋاقتىنىڭ يېقىنلاشقانلىقىنى ۋە ئۇنىڭ رەھىمسىز ئادەم ئىكەن-  
 لىكىنى ئېيتىپتۇ. ئەگەر ئامال بولسا، يىگىتتىن بىر مىنۇتمۇ  
 ئايرىلغۇسى يوقلۇقىنى ئىپادىلەپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ يىگىت، — توپتوغرا بىر ئايدا،  
 بىز سىزنىڭ ياتىدىغان ئۆيىڭىزدىن تېشىپ چىقىمىز. شۇنىڭ  
 بىلەن سىزنى ھەر كۈنى كېچىسى قېشىمىزغا ئېلىپ چىقىپ  
 كۆڭۈل ئاچمىز، سىزچە قانداق؟ — دەپتۇ.

— جان دەپ بارا تىتىم، —

دەپتۇ مەلىكە.

ئۇلار توپتوغرا بىر ئاي

بولغاندا، لەخمىنى مەلىكە-

نىڭ ھۇجرىسىغا يەتكۈزۈپ-

تۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ھەر





جۈمە كېچىسى نەغمە قىلىپ، مەلىكىنى ئۇسسۇلغا سېلىپ، كۆ-  
گۈل ئېچىپتۇ.

ئايىلار ئۆتۈپتۇ، سارايدا بولغان نەغمە - ناۋا، ئۇسسۇلنى  
كۆرگەن كىشىلەر تەرەپ - تەرەپتىن كېلىشكە باشلاپتۇ. بارا -  
بارا جۈمە ئاخشىمى سارايدا ئادەم قاينايدىغان بولۇپتۇ. كۈنلەردىن  
بىر كۈنى بۇ ئويۇننى پادىشاھنىڭ ۋەزىرى كىرىپ كۆرۈپتۇ.  
سەھنىنىڭ چىرايلىقلىقى، ئۇنىڭدىكى كۆرۈنۈشنىڭ ھەيۋەتلىك-  
لىكى، نەغمە - ناۋانىڭ مۇڭلۇقلۇقى، قىزنىڭ گۈزەللىكى ۋە ئۇ-  
نىڭ ئۇسسۇلنىڭ ئەۋرىشمىلىكى بىردىنلا ۋەزىرنى مەھلىيا قىل-  
لىۋاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ۋەزىر بارلىق ئىشنى تاشلاپ، ھەر جۈمە  
ئاخشىمى سارايدا كېلىپ، ئويۇن كۆرىدىغان بولۇپتۇ.

بىر كۈنى ۋەزىر سارايدىكى ئويۇندىن پادىشاھنى خەۋەردار  
قىلىپتۇ. پادىشاھ بۇ ئويۇننى كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىپ، بىر جۈمە  
ئاخشىمى بارلىق ۋەزىر، ئۆلىمالىرىنى ئەگەشتۈرۈپ بېرىپتۇ.  
بىراق، ئۇمۇ ئۆز قىزىنى تونۇماي قىزغا مەھلىيا بولۇپ قاپتۇ ۋە  
ھەر جۈمە ئاخشىمى بۇ ئويۇنغا بېرىشقا ئالدىراپتۇ.  
پادىشاھنىڭ ئۇ قىزغا مەھلىيا بولغىنى پۈتكۈل ئوردا ئەھ-



لىگە مەلۇم بولۇپتۇ. شۇ  
كۈنلەرنىڭ بىرىدە قىز شوخ  
ئۇسسۇلغا چۈشۈپ، راسا  
قىزىغاندا، پادىشاھنىڭ يې-  
نىدا ئولتۇرغان بىر يېقىنى  
ئۇنىڭ مەلىكە ئىكەنلىكىنى

سېزىپ قېلىپ، بۇنى پادىشاھقا ئېيتىپتۇ. پادىشاھ شۇ زامان ئوردىغا قايتىپتۇ. مەلىكە دەررۇ ئۇسسۇلنى توختىتىپتۇ - دە، لەخمە بىلەن ئۆز ئۆيىگە كىرىپ، ھېچنېمىنى كۆرمىگەن ئادەم بولۇپ يېتىۋاپتۇ.

پادىشاھ قىزىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ قارىسا، مەلىكە دۇنيا - دىن بىخەم ئۇخلاۋاتقان. شۇڭا ئۇ خاتىرجەم بولۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. يەنە بىر جۈمە كۈنى پادىشاھ خېلى بۇرۇنلا ئويۇنغا بېرىپ، قىزغا راسا سىنچىلاپ قارىسا ئۆزىنىڭ قىزىدەك كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ ۋەزىرنى مۇشۇ يەردە قالدۇرۇپ ئوردىغا مېڭىپتۇ. شۇ ھامان قىزىمۇ ئۇسسۇلنى توختىتىپ، ھېلىقى يول بىلەن ئۆيىگە بېرىپ، جىم يېتىۋاپتۇ. پادىشاھ بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، يەنە قايتىپ ئويۇنغا كەپتۇ. پادىشاھ كەلسە، قىز ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان. پادىشاھ ۋەزىر - دىن:

— مەن كەتكەندىن كېيىن ئۇسسۇل بولۇپ تۇردىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ياق، سىلى كەتتىلە، ئۇسسۇل توختىدى. سىلى كېلىشىلىرى بىلەنلا ئۇسسۇل باشلاندى، — دەپتۇ ۋەزىر.

مەلىكە بولسا، بۇ قېتىم ئادەتتىكى كىيىمى بىلەنلا ئۇسسۇلغا چىقىپتۇ. پادىشاھ يەنە ئورنىدىن تۇرغان يېتى ئوردىغا يۈگۈرۈپتۇ. پادىشاھنىڭ كىرىشى بىلەن



لەن تەڭلا مەلىكىمۇ يەر  
ئاستىدىكى ئىشىكتىن چى-  
قىپ كەپتۇ.

— ھەي مۇناپىق! —  
دەپلا پادىشاھ قىزىنى  
قوغلاپتۇ. مەلىكە كەينىگە  
بېنىپلا قېچىپتۇ. پادىشاھ



كەينىدىن چۈشۈپ يەر ئاستى يولىدا قوغلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن  
ئۇلار ئويۇن قويۇلۇۋاتقان يەردىن بىراقلا پەيدا بولۇپتۇ.

پادىشاھ بۇ يىگىتلەرنىڭ ھۈنەر - سەنئەتتە كامالەتكە يەتكەن-  
لىكىگە ھەيران بولۇپ، نېمە قىلارنى بىلمەي تۇرۇپ قاپتۇ ۋە ۋە -  
زىردىن مەسلىھەت سوراپتۇ.

— بىز بۇ يىگىتلەرنىڭ تېگى - ئەكتىنى سۈرۈشتۈرۈپ با-  
قايلى، — دەپتۇ ۋەزىر. پادىشاھ سورىغان ئىكەن، بۇ يىگىتلەر  
ئۆزلىرىنىڭ ئاۋات دېگەن شەھەردىكى ھېكىماخۇن دېگەن ھۈنەر -  
ۋەننىڭ ئوغۇللىرى ئىكەنلىكىنى، ئۈچىلىسىنىڭ ھۈنەرۋەنلىكتە  
كامالەتكە يەتكەنلىكىنى، پادىشاھنىڭ قىزىنى سۈرىتىدىن كۆرۈپ  
بۇ شەھەرگە كېلىپ قالغان -



لىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.  
پادىشاھمۇ، ۋەزىرمۇ ۋە  
ئويۇن - تاماشا كۆرۈپ تۇر -  
غۇچىلارمۇ يىگىتلەرنىڭ  
ماھارىتىگە ئايرىن ئوقۇپ -



تۇ. پادشاھ قىزنى يىگىت -  
لەرنىڭ چوڭغا بېرىپ، توي  
- تاماشا قىلىپ بېرىپتۇ.  
يىگىتلەر قىزنى ئېلىپ ئۆز  
يۇرتلىرىغا كېتىپتۇ...

بىلقۇتجان بۇ چۆچەك -

نىڭ يۈرەكنى لەرزىگە سالىدىغان ۋەقەلىكلىرى كۆپ بولغاچقا،  
بەك ھاياجانلىنىپ كەتتى. ئۇ ئاللىقاچان پادشاھلار دەۋرىگە قاي -  
تىپ، ئۈچ ئاكا - ئۇكا ھۈنەرۋەننىڭ ئاجايىپ ماھارىتىنى، سىز -  
غان گۈل نەقىشلىرىنى كۆرۈۋاتقاندا ھېسسىياتتا بولۇپ قالغان  
ئىدى. ئۇ تېڭىرقىغان ھالدا:

— بوۋا، قەدىمدە ئاشۇنچىلىك كامالەتكە يەتكەن ھۈنەرۋەن -  
لەرمۇ ئۆتكەنمىدۇ؟ — دەپ سورىدى.

— بالام، ئۇ يىگىتلەرنىڭ كۆرسەتكەن ھۈنەرى قانچىلىك  
ھۈنەر ئىدى، تېخى ئۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق ھۈنەرلەر قەدىمدە كۆرمىڭ  
تېپىلاتتى. تېخى بەزى ھۈنەرلەرنىڭ تېگىگە ھازىرغىچە يېتەل -

مەيۋاتقان ئەھۋاللارمۇ بار.  
شۇڭا بۇنىڭغا ھەرگىز  
ھەيران قالما. ھۈنەرگە  
ئىجتىھات قىلغاندىلا، چو -  
قۇم كامالەتكە يەتكىلى بو -  
لىدۇ. ھېكمىخاۋۇننىڭ ئۈچ



ئوغلۇمۇ ھەر خىل ھۈنەرلەرنى قېتىرقىنىپ، ئىجتىھات قىلىپ  
ئۆگەنگەچكە، ئاخىر «ھۈنەر — تېرىساق ئۈنەر» دېگەندەك كاما-  
لەتكە يەتتى ۋە ھۈنەرنىڭ شاراپىتىدىن مۇراد — مەقسەتلىرى  
ھاسىل بولدى.

— بوۋا، ھۈنەرنىڭ يەنە قانداق خاسىيەتلىرى بار؟  
مۆھتەرەم بوۋاي قىزغىنلىق بىلەن چۈشەندۈرۈشكە باشلى-  
دى:

— ھۈنەرنىڭ خاسىيەتلىرىدىن بىرى شۇكى، سەن قەيەرگە  
بارما، ئۇ سەن بىلەن بىللە بولىدۇ، ئېغىر كۈنلىرىڭدە ئەسقاتىدۇ.  
مەسىلەن، سېنى مەلۇم بىر يۇرتقا بېرىپ قىيىنلىق قالدۇ دەيد-  
لى، ئەمما سەندە تىككۈچىلىك ھۈنەرى بار، بۇ چاغدا سەن بىرەر  
كىشىنىڭ كىيىمىنى ياراشتۇرۇپ تىكپ بەرسەڭ ھەم قورسىقنىڭ  
تويىدۇ ھەم كىرىم قىلالايسەن، ئەگەر داڭقىڭ چىقىپ كەتسە ئىش  
تېخىمۇ باشقىچە بولىدۇ. ھۈنەر كىشىلەرنىڭ ئېغىرنى يېنىك  
قىلىدۇ، تۇرمۇشىغا قۇلايلىق يارىتىپ بېرىدۇ. سەندە بىرەر ھۈ-  
نەر بولسىلا، ھەرگىز خەقنىڭ قولىغا قاراپ قالمايسەن، ئۆزۈڭ-  
نىڭ ھالال مېھنىتىگە تايىنىپ جېنىڭنى جان ئېتىپ كېتەلەيد-  
سەن.

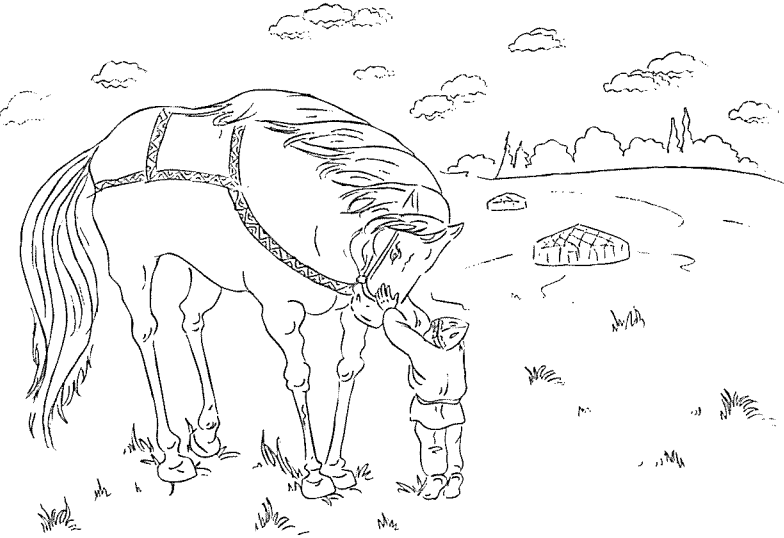


— مەن ئەمدى ھۈنەر-  
نىڭ خاسىيەتلىك ئىكەنلى-  
كىنى ھەقىقەتەن چۈشە-  
نىۋالدىم، — دېدى بىلقۇت-  
جان.

— بايا ئېيتىپ بەرگەن چۆچەكتە بايان قىلىنغىنى ئادەتتە -  
كى ھۈنەر توغرىسىدىكى چۆچەك، ئەمدى ساڭا كىشىنى تېخىمۇ  
ھەيران قالدۇرىدىغان ھۈنەرلەر سۆزلەنگەن چۆچەكنى ئېيتىپ  
بېرىمەن. ئاڭلاپ ھەيران قالمىساڭ ھېساب ئەمەس.

— شۇنداقمۇ، بەك قىزىقارلىقمۇ؟

— شۇنداق، بۇ بىر مەشھۇر چۆچەك، بەك قىزىق، ئاڭلىغان -  
دىن كېيىن چاۋاك چالمىساڭ مانا مەن!



## ئېگەرچىنىڭ كەنجى ئوغلى

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا، يا باشقا جايدا ياكى مۇشۇ ئورۇندا، تەكلىماكاننىڭ بېشىدا، ئىلچىنىڭ سەل تېشىدا بىر مەھەللە بو- لۇپتىكەن. شۇ ئادەملەر ئارىسىدا داۋۇت ئاخۇن ئىسىملىك سەك- سەن ياشقا كىرگەن بىر ئېگەرچى ئۈستام بولۇپ، ئۇ ھۈنەردە كا- مالەتكە يەتكەن، داڭقى نە - نەلەرگە كەتكەن كىشى ئىكەن.

داۋۇت ئاخۇننىڭ ئىككى خوتۇنى بولۇپ، چوڭ خوتۇندىن توققۇز، كىچىك خوتۇندىن بىر ئوغلى بار ئىكەن. ئېگەرچى بوۋاي ئون ئوغلىغا تەڭ كۆز بىلەن قاراپ، خوتۇنلىرىغا بولسا كەڭ كۆز بىلەن قاراپ، بالىلىرىنى غەشلىككە، خوتۇنلىرىنى كۈنداشلىققا قويماي تىرىكچىلىك قىلىدىكەن. شۇغىنىسى چوڭ خوتۇندىن بولغان توققۇز ئوغلى ھۇرۇن، تېرىككەك، يېڭىلى ئامراق، ئىش دېسە بېشى ئاغرىيدىغان زېرىككەك؛ كىچىك خوتۇندىن بولغان

كەنجى ئوغۇل زېرەك ھەم

ئىشچان، كۆڭلى تۈز، ئو-

چۇق يۈز بولۇپ ئۆسكەن

ئىكەن. توققۇز چوڭ ئوغلى

ئېگەرچىلىك ھۈنەرگە بوئىش

قىزىقىدىكەن، ھېلى قىلغان



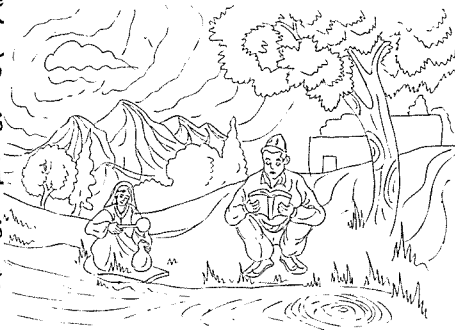
ئىشىدىن ھېلى ئېزىقىدىكىن. باشقىلارنىڭ ياخشى كۈن كۆرگەن -  
 نىڭە چىدىماي كۆز قىزارتىدىكەن، تەييار تاپلىق بىلەن باشقىلار -  
 نىڭ ھالال رىزىقىغا قول ئۇزارتىدىكەن؛ كىچىك ئوغۇل دادىسىنىڭ  
 كەسپىگە ۋارىس، ھۈنەرگە — ھالالىققا ھېرىس ئىكەن. دادىسى  
 بۇ بالىغا بەكمۇ ئامراق ئىكەن.

كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، داۋۇت ئاخۇن ئېگەر چى قېرىپتۇ، ئۆمۈر  
 ئېتى ھېرىپتۇ... بوۋاي قازا قىلغان كۈننىڭ ئەتىسى چوڭ خو -  
 تۇن بىلەن ئۇنىڭ توققۇز بالىسى ئۆي - بىساتلىرىنى پوكىنىغا  
 بېسىپ، كىچىك خوتۇن بىلەن كەنجى ئوغۇلنى ھەر تەرەپتىن  
 قىسىپ، خارلاپتۇ، كۆپ ئۆتمەي ئۆي ئايرىپ، ئۇلارنى كاتەكتەك  
 بىر ئۆيگە پالاپتۇ.

چوڭ خوتۇن ۋە توققۇز ئوغۇل ئوڭچە قالغاندىن كېيىن، ئىش  
 قىلماي يېتىپ يەپ، يەر - زېمىنلىرىنى ئالغىنىغا سېتىپ يەپ،  
 بىر يىلغا قالماي ئۆزى ئاق يەردە، پەللىكى داق يەردە قاپتۇ.

كىچىك ئوغۇل ئاتىسىدىن ئىخلاسى بىلەن ئۆگەنگەن ئېگەر -  
 چىلىك ھۈنەرگە تايىنىپ جان بېقىپتۇ. توققۇز ھۈرۈن ھەپتە -  
 سىگە ئاران بىر دانە ئېگەر ياسىسا، ئۇ، يالغۇز ئۆزى توققۇز ئې -  
 گەر ياساپتۇ. شۇڭا ھۈنەرى

كۈندىن - كۈنگە ئېقىپ،  
 تۇرمۇشى تەدرىجىي ياخشى -  
 لىنىپتۇ. كىچىك ئوغۇلنىڭ  
 توققۇز ئېگىرى بازاردىن  
 ئېشىپ قالماپتۇ، ئەمما چوڭ





ئوغۇللارنىڭ قول ئۇچىدىلا ياسىغان ئېگىرنى ھېچكىم ئالماپتۇ. بۇنىڭغا چىدىمىغان توققۇز ھۇرۇن بار يامانلىقنى ئىنسىدىن كۆرۈپ، نېمە قىلىش ھەققىدە يوشۇرۇن مەسلىھەت قىلىشىپتۇ، يامان غەرەز بىلەن چىشلىرىنى بىلىشىپتۇ. ئەتە بازار دېگەن كۈنى تۈن نىسپى بىلەن ئىنسى ياتقان ھويلىغا ئوغرىلىقچە كىرىپتۇ. تام تۈۋىگە قاتار تىزىپ قويۇلغان بىر - بىرسىدىن چىرايلىق توققۇز ئېگىرنى بىر يەرگە يىغىپ ئوت يېقىپتۇ، ئەمدى بىز ئې- گىرىمىزنى ساتالايمىز، دەپ ئويلاپ، خۇشلۇقىدىن شۆلگەيلىرى ئېقىپتۇ.

ئەتىسى ئىنسى قارىغۇدەك بولسا ئېگەرلىرى يوقمىش، «بۇنى قىلغان چوقۇم ئاكىلىرىم» دەپ گۇمانلانغان بولسىمۇ، لېۋىنى چىشلەپ گەپ قىلماپتۇ. ئۆيدىن بىر تاغار ئېلىپ چىقىپ، كۈل ئىچىدىن كۈمۈرلەرنى خىللاپتۇ. ئۇنى تاغارغا قاچىلاپ، ئېشەككە ئارتىپ، ئۈستىدىن ئارغامچا بىلەن چىڭ تارتىپ، بازارغا راۋان بولۇپتۇ.

شۇ شەھەردە پۇل دېسە جان بېرىدىغان، بىر پۇلنى «ئانام»، يەنە بىر پۇلنى «دادام» دەيدىغان ئاچ كۆز بىر باي بار ئىكەن.

كەنجى ئوغۇل ئاشۇ باينىڭ ئىشىك ئالدىغا كەپتۇ، ئاۋازىنى بولۇشىغا قو- يۇۋىتىپ: «كۆرسە كۆمۈر، كۆرمىسە ئالتۇن. ئەرزان ساتمەن، نەق ساتمەن،



پۇلغا ئامراقلار بۇنى دەرھال سېتىۋالسۇن...!» دەپ توۋلاپتۇ.  
كەم ئەقىل، ئاچ كۆز باي بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئۆيىدىن سىرتقا  
چىققىچە نەچچە يىقىلىپ - قوپۇپ، كەنجى ئوغۇلىنىڭ يېنىغا  
كەپتۇ - دە، ئاستا پىچىرلاپ سوراپتۇ:  
— تاغرىڭدىكى نېمە؟

— دېدىمغۇ، كۆرسە كۆمۈر، كۆرمىسە ئالتۇن، بۇ تاغارغا  
قاچىلانغىنى ئەسلىي ئوتۇن، ھازىر كۆمۈردەك كۆرۈنىدۇ، ئەل  
ئۇيغۇغا كەتكەندە، ئاغزىنى ئاچساڭ بۇ كۆمۈر ئالتۇنغا ئايلىنىدۇ.  
ئالاي دېسەڭ ساڭا مىڭ تىللاغا ساتمەن، بولمىسا ئېشىكىمنى  
ھەيدەپ قايتىمەن، — دەپتۇ بالا.

بۇ گەپ كالتە پەم باينى قىزىقتۇرۇپتۇ. «ئالتۇن» دېگەن گەپ  
ئەقلىدىن يەنىمۇ ئېزىقتۇرۇپتۇ. «باشقا بىر كىم ئېلىۋالمىغىدى»  
دەپ ئەنسىرەپ تۆت تامغا بېقىپتۇ، ئاندىن كەنجى ئوغۇلىنى ئىز-  
زەتلەپ، دولىسىغا قېقىپتۇ. ھەرقانچە پىخسىق، ئاچ كۆز بولسىمۇ  
بىر تاغار «ئالتۇن» نىڭ ئالدىدا مىڭ تىللا ھېچنېمە كۆرۈنمەپتۇ،  
شۇڭا باھاسىنى تالاشماي دېگىنىگە ئاپتۇ، كۆمۈر بايغا قايتۇ.

كەنجى ئوغۇل مىڭ تىللانى يانچۇقىغا ساپتۇ. ئۇ مال بازىرىدا -

دىن ياراملىق ئىككى قېچىر

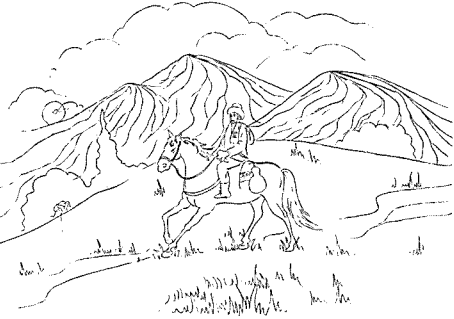
سېتىۋاپتۇ. ئاشلىق بازىرىدا -

دىن ئىككى تاغار بۇغداي،

گۆش بازىرىدىن يېرىم سان

گۆش ئاپتۇ.

چوڭ خوتۇندىن بولغان

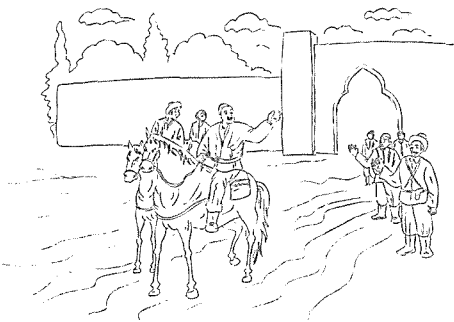


توققۇز ئوغۇل قارىغۇدەك بولسا، ئىنسى ئىككى قېچىرغا مال يۈكلەپ، ناخشىسىنى بولۇشىغا توۋلاپ كېلىۋاتقۇدەك. بۇ ھالدىن گاڭگىرىغان پېتى بىر - بىرىگە كۆز قىسىپتۇ. ھەيرانلىقىنى مەڭ تەسلىكتە بېسىپتۇ. ئارىدىن بىرسى، ئارقىدىن ھەممىسى چىقىپ يولنى توسۇپتۇ، يالغاندىن ئەھۋال سورايتۇ ۋە «بۇنچە نەرسىنى نەدىن تاپتەن؟» دەپ قىستاپتۇ.

كەنجى ئوغۇل بولغان ئەھۋالنى، قىلغان ئامالنى، تاپقان پۇل - مالنى ئاكىلىرىغا يىپىدىن يىڭىنىسىغىچە سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇلارنىڭ قورسىقىغا جىن كىرىپتۇ. ئۇلار ئۆيىگە چىقىپ بىر ھەپتىدىن بۇيان ياسىغان توققۇز ئېگىرنى يىغىپ ئوت قويۇپتۇ. كۆيۈپ چوغ بولغاندا ئۈستىگە سۇ قويۇپتۇ. چوغ كۆمۈرگە ئايلىنىپتۇ. كۆمۈر تاغارغا جايلىنىپتۇ. توققۇز ھۇرۇن بازارغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. بىر چاغدا قەدەملىرى ھېلىقى كۆ - مۇرنى «ئالتۇن» دەپ سېتىۋالغان كەم ئەقىل، ئاچ كۆز باينىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا يېتىپتۇ.

بۇ چاغدا باي ئالدىنقىدىن غەمگە چۆمۈپ، مەڭ تىللاننىڭ دەردىدە تىنماي ياش تۆكۈپ، پۈتى كۆيگەن توخۇدەك پىرقىراپ،

پىچاق تەگكەن توپاقتەك  
ۋارقىراپ يۈرگەن ئىكەن.  
«كۆرسە كۆمۈر، كۆرمىسە  
ئالتۇن، ئەرزان ساتمەن، نەق  
ساتمەن» دەپ ۋارقىراشقان  
ئاۋازنى ئاڭلىغان باي ئۆيىد -



دىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، بۇلارنى ئۇرۇپ - سۆرەپ قازىنىڭ ئالدىغا ئاپىرىپتۇ. قازى توققۇز ئوغۇلنى قىرىق دەرىرە ئۇرغۇزۇپتۇ. ئاندىن يانچۇقلىرىنى ئوڭ - تەتۈر قىلىپ بار يوقىنى بايغا تاپشۇرۇپتۇ. ھەتتا مىنىپ بارغان ئېشەكلىرىنىمۇ ئېلىۋاپتۇ.

تاياق دەستىدىن ئۈستىخانلىرى ئۆزىنىڭ ئەمەستەك، مال - بىساتىدىن ئايرىلغاننىڭ ئىچ پۇشۇقىدا مەست - ئەلەستەك بولۇپ قالغان توققۇز ئوغۇل دەرد - ئەلەمگە چىدىماي، قىلىۋاتقان ئىشنىڭ ئالدى - كەينىنىمۇ ئويلىماي مەھەللىسىگە كېلىپتۇ. كەنجى ئوغۇلنىڭ ئۆيىگە كىرىپ، ئۇنى ئىزدەپ ئۇيان - بۇيانغا بېقىپتۇ. تاپالماي جىلە بولغىنىدىن ئىنتىقامىنى ئۇنىڭ ئانىسىدىن ئېلىپ، بىچارىنىڭ گېلىنى غىققىدە سىقىپتۇ.

بىر چاغدا، كەنجى ئوغۇل تۈگمەندىن قايتىپ كېلىپ ئۆيىگە كىرىپ قارىسا، ئانىسى ئۆلۈك ياتقۇدەك. ئوغلىنىڭ كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش تۈكۈلۈپتۇ. بۇ ئىشنى ئاكىلىرىنىڭ قىلغىنىنى بىلىپ، چىشلىرى غۇچۇرلاپ، مۇشتلىرى تۈگۈلۈپتۇ. لېكىن «قازاغا رىزا، بالاغا سەۋر» قىلىپ ئاچچىقىدىن يېنىپتۇ. بىر ھازا ئويلىغاندىن كېيىن، ئەپچىل بىر چارە ئويلاپ تېپىپتۇ...

ئەتىسى ئەتىگەندە مەر -

ھۈمنىڭ ئۈستىبېشىنى يەڭ -

كۈشەپ، ئانىسىغا كېلىش -

تۈرۈپ پەرداز قىپتۇ. ئاندىن

كېيىن قېچىرغا ئاۋايلاپ

مىندۈرۈپ، يىقىلىپ كەت -



مەسلىكى ئۈچۈن قولتۇقىنى ئىككى ئاچىغا ئىلدۈرۈپ، سەھرا تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

بۇ سەھرادا ناھايىتى پىخسىق، گەپلىرى سېسىق، كۆزلىرى قىسىق، ئاچچىقى يامان بىر باي ئالتە مولۇق يەرگە خامان ياساپ بۇغداي يېيىپ تۇرغان ئىكەن. كەنجى ئوغۇل ئانىسىنى مىندۈر - گەن قېچىرنى باينىڭ خامىنىغا ھەيدەپ قويۇپتۇ. ئۆزى بولسا سەل يىراقتىكى بىر كالتە تامنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. قېچىر بۇغداينى كورسۇلدىتىپ يېگىلى تۇرۇپتۇ. پىخسىق باي بۇ ھالنى كۆرۈپ ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۆرلەپ، ئاغزىنى بۇزۇپ تىل سالغىد - نىچە يۈگۈرۈپتۇ ۋە قولىدىكى تۆمۈر ئارا بىلەن قېچىر ئۈستىدە - كى مەرھۇمنى بىر نەچچىنى ئۇرۇپتۇ. مەرھۇم يەرگە يىقىلىپ چۈشۈپتۇ.

شۇ چاغدا كەنجى ئوغۇل كالتە تامنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، ئانىسىنىڭ مەڭزىگە مەڭزىنى يېقىپ «ۋاي ئانام» دەپ يىغلاشقا باشلاپتۇ.

باي نېمە قىلارنى بىلەلمەي، ھاڭزۇقىپ تۇرۇپ قاپتۇ، كەنجى ئوغۇل «ئانامنى تۆلە» دەپ باينىڭ ياقىسىدىن ئاپتۇ. خۇن دەۋاسى قىلمەن دەپ قازى قېشىغا سۆرەپ، بولۇشىغا داۋرالڭ ساپتۇ.

باي كەنجى ئوغۇلغا بىر ھازا يالۋۇرۇپتۇ. ئاندىن ئىككىسى سۆزلىشىپ، باينى



قازىنىڭ قېشىغا سۆرمەيدىغان، كەنجى ئوغۇلمۇ بۇ ئىشنى بىر كىمگە دېمەيدىغان، باي يىگىرمە تاغار بۇغداي، يىگىرمە ئېشەك، ئىككى مىڭ تىللا نەق پۇل بېرىدىغان، جەسەتنى كەنجى ئوغۇل ئاستىلا ئاپىرىپ كۆمدىغانغا كېلىشىپتۇ.

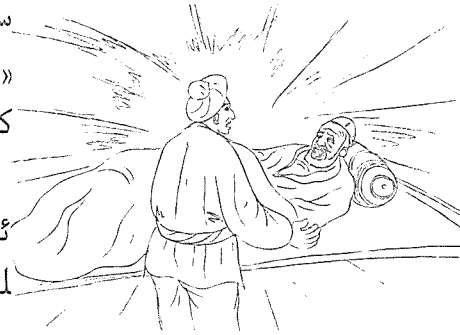
ئەتىسى توققۇز ئوغۇل قارىغۇدەك بولسا كەنجى ئوغۇلنىڭ ھويلىسى ئاش بىلەن ئېشەككە، يانچۇقى پۇل - پۈچەككە تولۇپ كەتكەنمىش. ئۇلار كەنجى ئوغۇلنىڭ ھويلىسىغا كەپتۇ:

— ئەسسالام ئىنىم، بۇنچە مال - دۇنيانى نەدىن تاپتىڭ؟ — دەپتۇ.

كەنجى ئوغۇل چاندۇرماي كۆرۈشۈپتۇ ۋە مۇنداق دەپتۇ:

— كېچىدىن ئۆيگە ئوغرى كىرىپتىكەن، ئانام رەھمىتى تۇ - يۇپ قېلىپ جەڭلىشىپتۇ، ئاياللىقىغا باقماي ئېلىشىپتۇ، بەللىد - شىپتۇ، ئوغرى ئانامنىڭ گېلىدىن بوغۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ. تۈگ - مەندىن كەلسەم بىچارە ئانام ئۆلۈك پېتى يېتىپتۇ. ئانامنى قې - چىرغا ئارتىپ ئارغامچا بىلەن چىگىپ، مەھكەم تارتىپ بازارغا باردىم. «ئانا گۆشى ئالىدىغانلار بارمۇ؟» دەپ ۋارقىرىدىم. نەق پۇ - لى بارلار تىللاغا، پۇلى يوقلار ئېشەك ۋە ئاش - تاغارغا تالىشىپ سېتىۋالدى. بۇ مال - دۇنيا «ئانا گۆشى» ساتقان پۇلغا كەلگەن.

توققۇز ئوغۇل بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىشىنىپتۇ، ئەخمەق - لىقىدىن يالغاننى راست دەپ



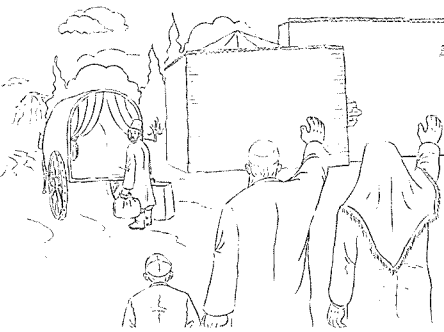
بىلىپتۇ. تۈزۈك بىر مەسلىھەت قىلىشا - قىلمايلا ئۆيىگە بېرىپ  
ئانىسىنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈشۈپتۇ.

كەنجى ئوغۇلنىڭ ئېيتقىنى بويىچە، ئانىسىنىڭ ئۆلۈكىنى  
ئېشەككە تېڭىپ، سەھەر مېڭىپ بازارغا بېرىپ «ئانا گۆشى ساتىدە -  
مىز» دەپ ۋارقىراپ - جارقىراپتۇ، ئۇنىلار پۈتۈپتۇ، دەرمانى  
كېتىپتۇ، ۋاقىت كەچ پېشىندىن ئۆتۈپتۇ. ئەمما ھېچكىم «ئانا  
گۆشى» سېتىۋالماپتۇ، ئەكسىچە، بۇلارنى «ساراڭ» ئىكەن دەپ  
چوڭ - كىچىك، ئۇلۇغ - ئۇششاق ھەممىسى مەسخىرە قىلىپتۇ.  
چالما - كېسەك ئېتىپ، لاي چېچىپ بازاردىن قوغلىۋېتىپتۇ.

توققۇز ئوغۇل دەرندى ئىچىگە سىغدۇرالمىي غالجىرلىشىپ -  
تۇ. كەچتە مەھەللىسىگە كېلىپلا ئانىسىنى تۇتۇپ تاغارغا  
سولاپ، ئېشەككە ئارتىپ دەرياغا تاشلىۋېتىش ئۈچۈن سەپەرگە  
ئاتلىنىپتۇ.

ماڭا - ماڭا بىر يەرگە بارغاندا، ماغدۇرى كېتىپ راسا ھار -  
غاندا، ئېشەكنى ئوتلاققا قويۇۋېتىپ، ئۆزلىرى سەل يىراقتىكى  
ئېرىق بويىغا بېرىپ قاتتىق - قۇرۇق نانىلارنى ئېرىقتىكى سۇ -  
غا چىلاپ يېگىلى تۇرۇپتۇ.

كەنجى ئوغۇل تاغارنىڭ  
ئىچىدە يا ياتالمىي، يا قوپال -  
ماي قىيىنلىپ، تەقدىرىگە  
تەن بېرىپ تۇرغاندا، يېقىنلا  
بىر يەردىن قويلارنىڭ مە -  
رەشكەن، ئىككى ئادەمنىڭ



گەپلەشكەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ھايال ئۆتمەي بۇ ئاۋازلار ئېشەك-  
نىڭ يېنىدا پەيدا بوپتۇ.

— كىمنىڭ ئېشىكىدۇ، بۇ، ئۈستىدە يۈكمۇ بار ئىكەن، —  
دەپتۇ بىرسى.

— بىزنىڭ رىزقىمىز ئىكەن، ھەيدە ئېشەكنى، — دەپتۇ يە-  
نە بىرسى.

بۇلارنىڭ پارىڭىدىن تاغار ئىچىدىكى كەنجى بۇ ئىككى ئادەم-  
نىڭ بىرسىنىڭ باي، يەنە بىرسىنىڭ قويچى مالاي ئىكەنلىكىنى  
پەم قىپتۇ. كەنجى ئوغۇل بىر پەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن كال-  
لىسىغا بىر ئەقىل كەپتۇ. پۇرسەتنىڭ بارىدا بىردەم سىناپ باق-  
ماقچى بولۇپ «ئەھە - ئەھە...!» قىلىپ يۆتلىپتۇ.

يۆتلە ئاۋازىدىن چۆچۈگەن باي:

— كىم سەن؟ تاغارنىڭ ئىچىدە نېمە قىلىپ يۈرسەن؟ —  
دەپتۇ. كەنجى ئوغۇل:

— كىم بولاتتىم، ھاكىم بولمايمەن دەپ مەنەسەپتىن قېچىپ  
تاغارغا كىرىۋالغان ئادەممەن...! — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ گەپ-  
نى ئاڭلىغان باي:

— شۈكۈر، ئۇزاقتىن

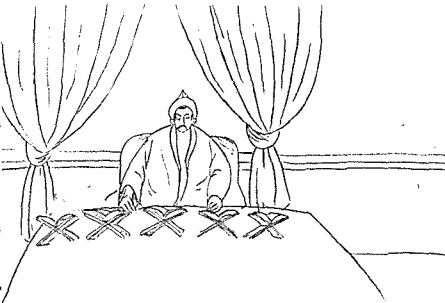
بېرى مەنەسەپ تاما قىلىپ

قىلغان ئىلتىجالىرىم ئىشقا

ئاشىدىغان چاغ بوپتۇ، —

دەپتۇ - دە، تاغارنى ئې-

شەكتىن چۈشۈرۈپتۇ، كەن-





جى ئوغۇلنى تاغاردىن چىقىرىپتۇ.

— سۆزلە، — دەپتۇ باي، — كىم سېنى ھاكىم بول دەپ قىستىدى؟ تاغارغا كىم سولدى؟ قانداق قىلىپ ھاكىم بولغۇ-  
لۇق؟

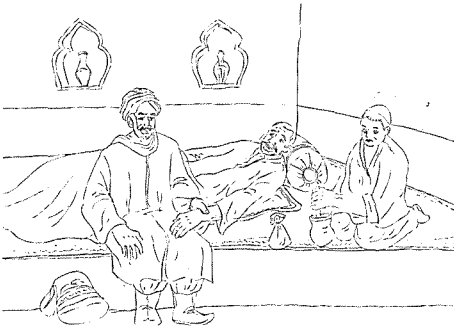
كەنجى ئوغۇل:

— تونۇگۇن ئۆيدە ئولتۇرسام، بىر توپ ياساۋۇللار كېلىپ،  
«سىزنى شەھەرنىڭ ھاكىمى قىلماقچى، مەپىگە چىقماڭ» دەپ كەپ-  
تۇ، مەن «تىنچقىنا تىرىكچىلىكىمنى قىلاي، مەنسەپ تۇتۇشنى  
بىلمەيمەن» دەپ بىر كۈن يالۋۇردۇم، ئۇلار «پادىشاھنىڭ بۇيرۇ-  
قى» دەپ زادى ئۇنىمىدى، ئاخىرى تاغارغا سولاپ ئېلىپ ماڭدى.  
ياساۋۇللار مۇشۇ يېقىندا ئارام ئېلىۋاتىدۇ، — دەپتۇ.

باي ناھايىتى مەنسەپپەرەس، تاماخور ئادەم ئىكەن، ئۇنىڭ  
ئۇزاقتىن بېرى بىرەر مەنسەپ ئېتىغا مىنگۈسى بولسىمۇ، ھېچ  
يولنى قىلالماي يۈرۈپتىكەن. شۇڭا:

— ئەي ئەخمەق، مانا، ئالدىڭدا تۇرغان ئىككى يۈز قوي، ئەنە  
مالچى، مەن ھاكىم بولۇشقا رازى، ئىككىمىز مالنى مەنسەپكە،  
مەنسەپنى مالغا تېگىشەيلى، بولامدۇ؟ — دەپتۇ.

كەنجى ئوغۇل بىلەن  
مالچى ھېلىقى باينى ئەپ-  
لەپ، ئۇنى تاغارغا كەپلەپ،  
ئاغزىنى چىگىپ، ئېشەككە  
بۇرۇنقىدەك ئارتىپ قويۇپ،  
مالنى ھەيدەپ يولغا راۋان



بوپتۇ. توققۇز ئوغۇل باينى دەرياغا تاشلىۋېتىپتۇ.  
قويچى مەنەسپەرەس، ئاچ كۆز بايدىن قۇتۇلغىنىغا، كەنجى  
ئوغۇل ئىككى يۈز قويلۇق بولغىنىغا خۇش بولۇپ، خوشلىشىپ  
ئايىلىپتۇ.

ئەتىسى توققۇز ئوغۇل ئورنىدىن ۋاقچە تۇرۇپ، كەنجى ئو-  
غۇلدىن قۇتۇلدۇق دەپ مەيدىسىگە ئۇرۇپ تالاغا چىققۇدەك بولسا،  
ئەتراپنى بىر پادا قوي لىق ئاپتۇ. ئۇلار كەنجى ئوغۇلنى يەنلا ھا-  
يات ھالىتىدە كۆرۈپ «ئاللا - توۋۋا» دەپ داد ساپتۇ.

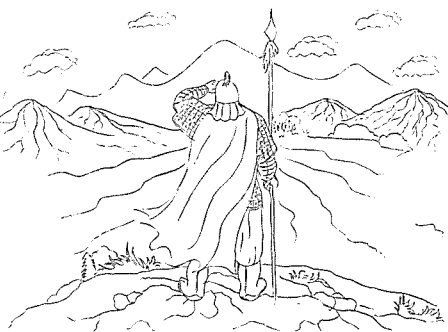
— ئۆلمىدىڭمۇ؟ بۇ قويلارنى نەدىن ھەيدەپ كەلدىڭ؟ — دەپ  
سوراپتۇ ئاكىلىرى.

— ياق، ئۆلمىدىم، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ كەنجى ئوغۇل، —  
بۇ قويلارنى سىلەر مېنى تاشلىۋەتكەن دەريانىڭ تېگىدىكى يايلاق-  
تىن ھەيدەپ كەلدىم.

— ئاران مۇشۇ قويلارلا بارمىكەن، ياكى...  
ئاكىلىرىنىڭ ئاچ كۆزلۈكى، بەتنىيەتلىكىدىن تويغان كەنجى  
ئوغۇل كۆڭلىگە بىر پىلاننى پۈكۈپ، چاندۇرماي مۇنداق دەپتۇ:

— ۋاي ئاكىلىرىم، ئۇ يەردە پادا - پادا قويلار، قوتان - قو-  
تان ئۇيلار، ئىشقىلىپ ھەم-  
مە نېمە بار ئىكەن، — دەپ-  
تۇ.

— جېنىم ئۇكام، —  
دەپتۇ ئۇلار، — بىزگە شۇ  
يەرنى كۆرسىتىپ قويغان



بولساڭ، سېنىڭ سايەڭدە بىزمۇ مال - چارۋىلىق بولۇپ قالغان  
بولساق ...

— ماقۇل، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل، — يۈرۈڭلار، مەن سىد-  
لەرگە قوي بار يەرنى كۆرسىتىپ قوياي.

توققۇز ئوغۇل كەنجى ئوغۇلغا ئەگىشىپ يولغا چىقىپتۇ. بىر  
چاغدا دەريانىڭ چوڭقۇر يېرىگە بېرىپ، ئېگىزدىن تۆۋەنگە بېقىپ-  
تۇ. ئۇلار كۆرۈپتۇكى، سۇنىڭ ئاستىدا بىر تالاي قوي - قوزلار  
مەرىشىپ تۇرغىدەك. بۇ ئەسلىي كەنجى ئوغۇل ھەيدەپ كەلگەن  
قويلارنىڭ سۇدىكى ئەكسى ئىكەن.

— ئەنە، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل، — قويلار مۇشۇ يەردە.

توققۇز ئوغۇل بىر - بىرىدىن قىزغىنىپ، بۇرۇنراق سۇغا  
چۈشۈپ كۆپرەك قوي ھەيدەپ چىقىشنىڭ غېمىدە ئارقا - ئارقىد-  
دىن دەرياغا سەكرەپتۇ - دە، سۇغا غەرق بولۇپ ئۆلۈپتۇ.

كەنجى ئوغۇل خاتىرجەم ھالدا مەھەللىسىگە قايتىپ كېلىپ،  
دادىسىنىڭ ئېگەرچىلىك ھۈنرىنى يېڭىباشتىن قولغا ئېلىپ،  
ئۆي - ئوچاقلىق، بالا - چاقىلىق بولۇپ بۇ دۇنيادىن ئۆتۈپتۇ.

كەنجى ئوغۇلنىڭ ھۇ -

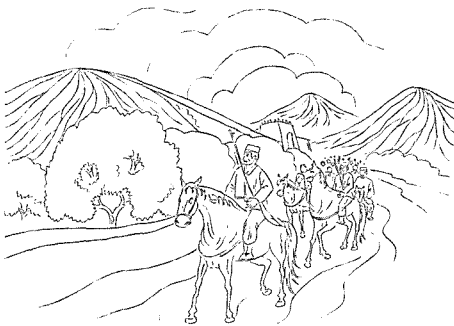
نەردە كامالەتكە يەتكەن بو -

لۇپلا قالماي، يەنە پەم -

پاراسەتتىمۇ يېتىشىپ چىق -

قانلىقى، ئارىدا بولۇپ ئۆت -

كەن قىزىقارلىق ۋەقەلەر،





چۆچەك تىلىنىڭ ئالاھىدە  
يۈمۈرستىكىلىقلىقى بىلا -  
قۇتجاننى ئالاھىدە قىزىق -  
تۈردى. ئۇ بىرھازا كۈلگەن -  
دىن كېيىن:

— بوۋا، مەن بەزى  
چۆچەكلەرنىڭ ئۇسلۇبىدىن

ئاخىرقى ۋەقەلىكىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى پەرەز قىلالايتە -  
تىم، ئەمما بۇ چۆچەككە كەلگەندە زادىلا پەرەز قىلالمىدىم، ئۇنىڭ  
ئۈستىگە ۋەقەلىكلەر بەك قىزىقارلىقكەن، مەن خۇددى ئەپەندىم -  
نىڭ كارتون فىلىمىنى كۆرگەندەك بولدۇم، — دېدى رازىمەنلىد -  
كىنى ئىپادىلەپ.

مۆھتەرەم بوۋاي چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دېدى:

— بىۋاپا توققۇز ئاكا ئۆزى كولىغان ئورغا ئۆزى چۈشۈپ،  
ئاخىر ئەجەل شەرىپتىنى ئىچىشتى. كەنجى ئوغۇلنىڭ ئەسلىدە  
ئۇنداق قىلغۇسى يوق ئىدى، ئەمما، توققۇز ئاكىسىنىڭ ۋاپاسىز -  
لىقتا ھەددىدىن ئېشىشى، ئارقا - ئارقىدىن زەھەرلىك قولىنى

سۈنۈشى ۋە بۇنىڭ ئۈچۈن

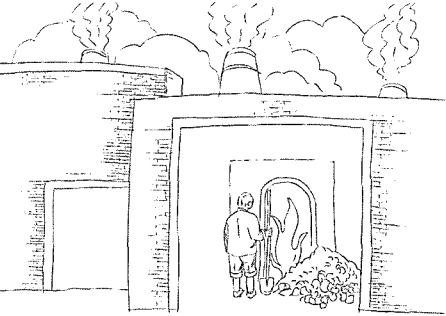
ۋاستە تاللاپ ئولتۇرماسلىد -

قى ئۇنى ئاخىر شۇنداق قىد -

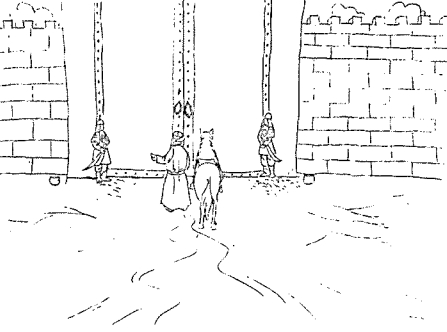
لىشقا قىستىدى. ۋاپاسىز

ئاكىلاردىن قۇتۇلغاندىن كې -

يىن، ئاراملىق تىن ئېلىپ،



ئاتا كەسپىنى نۇرلاندۇرۇپ،  
بەختلىك ئائىلە قۇرۇپ ئۆ-  
مۈر سۈرۈشكە باشلىدى. ئەي  
جېنىم بالام! ئاكىلىرى كەز-  
جى ئوغۇلنىڭ ۋاپادارلىقىغا  
چاپا بىلەن جاۋاب قايتۇردى.  
ئەسلىدە ۋاپاغا ۋاپا قايتۇرغان



بولسا، ئاتىسىنىڭ چىرىغىنى ئۆچۈرمەي، ئاتا كەسپىنى تېخىمۇ  
بېيىتقان، ئەل ئارىسىدا شۆھرەت تاپقان بولاتتى. شۇڭا ئۇلارنىڭ  
ئاچ كۆزلەرچە ئۆلۈمىنى ھەقىلىق ئۆلۈم دېيىش كېرەك.

— مەن بىلىدىم، — دېدى بىلقۇتجان بىردىنلا تېتىكىلىشىپ، —  
ياخشى ياشاش ئۈچۈن ئاچ كۆزلۈك قىلماسلىق كېرەك ئىكەن.

— توغرا دېدىڭ، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭ سۆزىنى  
قۇۋۋەتلەپ، — ئاچ كۆزلۈك قىلماسلىق، ئۆزىنىڭ ھالال ئەمگىكى  
ئارقىلىق روناق تېپىشقا ئىنتىلىش، ھەرگىزمۇ تەييارغا ھەييار  
بولماسلىق، پېشانىسىدىن ئاققان تەر ئارقىلىق جېنىنى جان ئې-  
تىشكە ئادەتلىنىش كېرەك. شۇنداق قىلغاندىلا بۇ ھاياتتا چوقۇم



ناھايىتى شېرىن بولغان  
بەختنى ھېس قىلغىلى بو-  
لىدۇ. كەنجى ئوغۇلنىڭ كە-  
چۈرمىشلىرى بىزگە دەل ما-  
نا مۇشۇ ھەقىقەتنى چۈشەند-  
دۈرۈپ بېرىدۇ.

— ھۈنەرلىك، ئىلىملىك بولۇش، يەنە ئاق كۆڭۈل، سەمىمىي، پەم - پاراسەتلىك بولۇش بىر ئادەمنىڭ ئەڭ ئاساسلىق خاراكتېر ئالاھىدىلىكىنى تەشكىل قىلىدىكەن. مەن بۇلارنى يا-دىمدا چىڭ تۇتۇۋالدىم، — دېدى بىلقۇتجان.

— مەن مۇشۇ تاتلىق گېپىڭ ئۈچۈن ساڭا بالىلارنى ھۈنەردە زادى قانداق پوزىتسىيەدە تەربىيەلەش لازىملىقى ھەققىدە قىسقا بىر چۆچەك ئېيتىپ بېرىمەن، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي.

— قۇلىقىم سىزدە، بوۋا!!

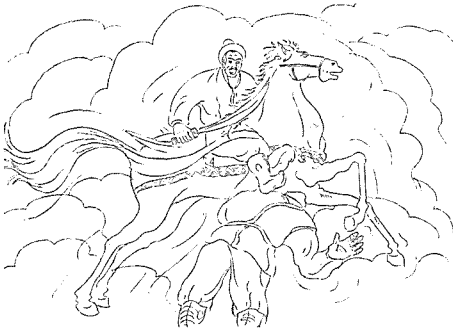


## سنىق

بۇرۇنقى زاماندا قول ئىلكىدە بار بىر ئادەم ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ دۇنيالىقتا بىرلا ئوغلى بار ئىكەن. ئۇ ئوغلىنىڭ كەلگۈ-سىدە بىلىم، ھۈنەردە كامالەتكە يېتىپ، ئەل ئىچىدە شان - شۆھرەت قازىنىشىنى ئۈمىد قىلىدىكەن.

ئوغلى ئاق - قارىنى پەرق ئەتكۈدەك بولغاندا، ئوقۇپ ئادەم بولسۇن، دەپ ئۇنى مەكتەپكە ئاپىرىپ بېرىپتۇ، لېكىن بالا ياخشى ئوقۇماپتۇ. ئۈمىدى ئۈزۈلگەن ئاتا بىرەر ھۈنەر ئۆگىنىپ، ئىش-نىڭ يولىنى بىلىۋالسۇن دەپ، ھۈنەرگە بەرمەكچى بوپتۇ. ئۇ بىر نەچچە كۈن ئويلىغاندىن كېيىن ئاخىرى بالىنى يىراق شەھەردە تۇرىدىغان بىر ياغاچچى ئاغىنىسىگە شاگىرتلىققا بەرمەكچى بوپتۇ. ئۇ بىر كۈنى بالىسىنى ئېلىپ ياغاچچى ئاغىنىسىنىڭگە كېلىپ:

— ئاغىنە، بالامنى سا-  
ڭا تاپشۇردۇم. ھۈنەرنىڭنى  
ئوبدان ئۆگىتىپ، ياراملىق  
ئادەم قىلىپ قويغىن، —  
دەپتۇ.  
— مەن قەدىناس ئاغىد-



نەڭ تۇرۇپ شۇنچىلىك ئىشنى قىلالمايمەنمۇ؟! خاتىرجەم بولغىن،  
ئۆز بالامدەك كۆرۈپ ھۈنەر ئۆگىتىمەن! — ياغاچچى شۇنداق دەپ  
بالىنى ئېلىپ قايتۇ.

بالىنىڭ دادىسى قايتىپ كەتكەندىن كېيىن، ياغاچچى بالغا:  
— ئوغلۇم، ھۈنەرنى قاچانلا بولمىسۇن ئۆگىنىۋالايسەن،  
بىر نەچچە كۈن ئارام ئالغىن، شەھىرىمىزنى سەيلە قىل، پۇل —  
پۇچەك لازىم بولسا تارتىنماي سورىغىن، — دەپتۇ.

شۇ كۈندىن باشلاپ ياغاچچى بالغا ئۆزى يېمىگەن تائاملارنى  
يېگۈزۈپ، كىيىمگەن كىيىملەرنى كىيگۈزۈپتۇ. ھېچقانداق ئىشقا  
سالماپتۇ، بالىنى ئويۇن — تاماشىغا قويۇپ بېرىپتۇ. ھايت —  
ھۈيت دېگىچە ئىككى يىل ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى بالا:

— ئۆيۈمگە بېرىپ ئاتا — ئانامنى يۇقلاپ كېلەي، — دەپتۇ.  
— شۇنداق قىل بالام، — دەپتۇ ئۈستىسى ۋە ئۇنى سوۋغا —  
سالاملار بىلەن يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.

بالا ئۆيگە كەپتۇ. بىر قانچە كۈندىن كېيىن، تاماق ئۈستىدە  
دادىسى ئۇنىڭدىن ھۈنەرنى قانچىلىك ئۆگەنگەنلىكىنى سورايتۇ.  
بالا ھۈنەر ھەققىدە ئانچە گەپ قىلماي، يېگەن — ئىچكەن، ئوينىد —

مخانىلىرىنى سۆزلەشكە

باشلاپتۇ. بۇنىڭدىن دادىسىد —

نىڭ كۆڭلى غەش بولۇپ، ئۇ —

نى سىناپ باقماقچى بوپتۇ —

دە، تاماق يېيىلىپ بولغاندىن

كېيىن:





— بالام، داستىخاندىكى ئاۋۇ پارچە نانلارنى تۆكۈۋەت، —  
دەپتۇ. بالا گەپ — سۆز قىلمايلا پارچە نانلارنى تالاغا تۆكۈۋېتىپ  
كېرىپتۇ.

دادىسى: ھەي... بۇ تېخى ئەمگەكچىنىڭ، ناننىڭ قەدرىنى  
بىلمەپتۇ، ئاغىنەم ئۇنى ياخشى تەربىيەلىمەپتۇ. باشقا بىرسىگە  
ھۈنەرگە بېرەي، دەپ ئويلاپتۇ ۋە ئۇزۇن ئۆتمەي بالىنى باشقا بىر  
شەھەردە تۇرىدىغان تۆمۈرچى ئاغىنىسىنىڭكىگە ئاپىرىپ بېرىپ-  
تۇ.

تۆمۈرچىمۇ خۇددى ياغاچچى ئويلىغاندەك ئويلاپ بالىنى  
ئوبدان كۈتۈپتۇ. ھېچقانداق ئىشقا سالماپتۇ. ئىككى يىل ئۆتكەندە-  
دىن كېيىن، بالا يەنە ئاتا — ئانىسىنى يۇقلاپ كېلىش ئۈچۈن  
يولغا چىقىپتۇ. بالا ئۆيگە كەلگەندىن كېيىن، دادىسى ئوغلىنى  
ئاۋالقىدەكلا سىناپ بېقىپتۇ. ئەھۋال ئوخشاشلا بولمىدۇ. ھە، ھەر  
ئىككى ئاغىنەم بالا تەربىيەلەشنى ئوقمايدىكەن، — دەپ ئويلاپتۇ  
بۇ ئادەم، — ئەمدى يېزىدىكى دېھقان ئاغىنىمگە تۇتۇپ بېرەي،  
بالامغا دېھقانچىلىقنى ئۆگەتسۇن. ئۇ بالىسىنى يېزىدىكى دېھقان  
ئاغىنىسىگە ئاپىرىپ بېرىپتۇ.

دېھقان بالىنى ئېلىپ

قېلىپ، ئەتىسى سەھەردە

ئويغىتىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا:

— تۇر بالام، دېھقان

دېگەن ھەرگىز كۈن چىق-

قۇچە ئۇخلاپ ياتمايدۇ، چاي





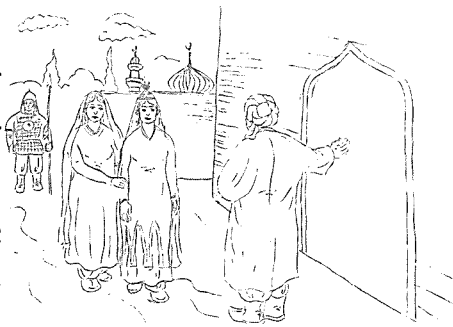
ۋاقتىغىچە بىر ئاز ئىش -  
 لىمۇلايلى، — دەپتۇ.  
 بالا چاي ۋاقتىغىچە  
 ئىشلەپ، قورسىقى ئېچىپ،  
 ئۆيگە ئارانلا ئولگۈرۈپتۇ.  
 قارىسا داستىخاندا ساپلا  
 زاغرا نان تۇرۇپتۇ.

— قېنى بالام، چۈشكىچە قورسىقنىڭ ئېچىپ قالىدۇ، قور -  
 سىقنى تويغۇزۇۋال، — دەپتۇ دېھقان.  
 — مەن زاغرا نان يەپ باقمىغان، بۇغداي نېنىڭز يوقمۇ؟ —  
 دەپتۇ بالا.

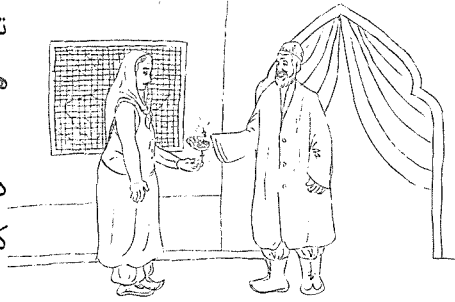
— يەپ باقمىغان بولساڭ، ئەمدى يېيىشنى ئۆگىنىسەن، —  
 دەپتۇ دېھقان، — قېنى، كۆپرەك يە. بۇغداي ناننى بۇغداي پىش -  
 قاندا يەيمىز.

بالا ئىلاجسىز يەپتۇ. شۇنداق قىلىپ، دېھقان بالىنى ئاغد -  
 نەمنىڭ بالىسى دەپ ئەتتۈرلىماي، ئالدى بىلەن ئۇنى تاماق تال -  
 لىمايدىغان، جاپالىق ئىشلەپ، ئاددىي - ساددا ياشايدىغان قىلىپ

چىقىپتۇ. ئۆزى نېمىنى يە -  
 سە، بالىغىمۇ شۇنى بېرىپ -  
 تۇ. كۈن چىقماستا ئىشقا  
 ئېلىپ چىقىپ، كۈن پاتقاندا  
 ياندۇرۇپ كىرىپتۇ. بالا ئا -  
 خىرى تېرىقچىلىقتىن تار -



تىپ يىغمىغىچە بولغان  
 ھەممە ئىشنى ئۆگىنىۋاپتۇ.  
 ئۈچىنچى يىلى كۈزدە  
 دېھقان بالغا بىر قۇر يېڭى  
 كىيىملەرنى كىيگۈزۈپ:



— بۇ كىيىملەر سەن

تېرىغان ئاشلىقنىڭ پۇلىغا

كەلدى. بۇ ئۆز ئەمگىكىڭنىڭ مېۋىسى. ئەمدى ئۆيۈڭگە بېرىپ،  
 ئاتا — ئاناڭنى كۆرۈپ كەلگىن، — دەپ يولغا سېلىپ قويۇپتۇ.  
 بالا ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، دادىسى ئاۋۋالقىدەكلا  
 ئۇنى سىناپ:

— بالام، ماۋۇ پارچە نانلارنى تاشلىۋەتكىن، — دەپتۇ غىزا-

دىن كېيىن.

— نېمە دەۋاتسەن دادا؟ — دەپتۇ بالا كۆزلىرىنى چەكچەي-

تىپ، — بۇ ئاپپاق بۇغداي ناننى نېمە دەپ تۆكۈۋەتتۇق، كېيىن  
 يەيمىز.

— ئۆتكەن قېتىمدا گەپ قىلماي تۆكۈۋەتكەن ئىدىڭغۇ؟ —

دەپ سوراپتۇ دادىسى كۈ-

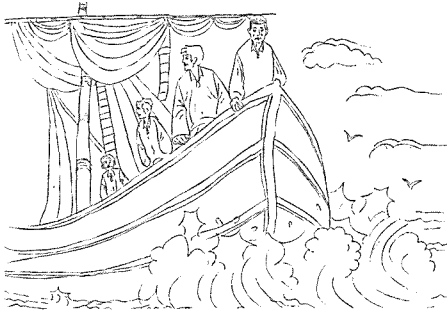
لۈپ.

— ئۇ چاغدا مەن بىكار

نان يەپ يۈرگەچكە، ئەمگەك-

نىڭ، ناننىڭ قەدرىنى بى-

لەپتىكەنمەن. بىز يەۋاتقان



نان، كىيىۋاتقان كىيىم - كېچەكلەر نۇرغۇن تەرنىڭ بەدىلىگە كېلىدىكەن دادا، مەن ئاتا - ئانىلارنىڭ، ئەمگەكچىلەرنىڭ قەدرىدە - گە ئەمدى يەتتىم.

— بارىكالا ئوغلۇم! — دەپتۇ دادىسى سۆيۈنۈپ، — ئەمدى ھەقىقىي ئادەم بوپسەن.

بالا كېيىن يەنە يېزىغا قايتىپ كېتىپتۇ ۋە ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە دېھقانچىلىق قىلىپ ياشاپتۇ.

بىلقۇتجان بۇ چۆچەك تۈگىشى بىلەنلا بوۋىسىنىڭ چىرايىغا لايىقەدە بىر قاراپ، ئىتتىكلا بېشىنى تۆۋەن سېلىۋالدى. ئۇ كىچىك چاغلىرىدا ئۆتكۈزگەن بەزى خاتالىقلىرىدىن تاماق زايە قىلىش، پارچە نانلارنى ئىسراپ قىلىش، تاماق ئاشۇرۇپ قويۇشتەك ناچار ئادەتلىرىنىڭ بۇ چۆچەكتە تىلغا ئېلىنغانلىقىنى ئاڭلاپ، خۇددى گەپ ئۆزىگە دارىتمىلانغاندەك ھېس قىلىپ، خىجىل بولۇپ قالغان ئىدى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭ كەيپىياتىدىن ھەممىنى سېزىۋالدى - دە، ئارىدىكى كەيپىياتنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن مۇنداق دېدى:

— ئادەم بالىسى تۇغۇ - لۇشى بىلەنلا ھەممە نەرسىنى بىلىپ، ئاڭقىرىپ كېتەلە - مەيدۇ، ئاتا - ئانىسىنىڭ كۆيۈنۈپ تەربىيەلىشى نەتە - جىسىدە ئۆسۈپ يېتىلىدۇ،



ناننىڭ، ئاتا - ئانىنىڭ قەدرىگە يېتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بالىلار -  
 نىڭ كىچىك چاغلىرىدىكى بەزى كەمچىلىكلىرىنى يۈزىگە سېلىد -  
 ۋەرمەسلىك كېرەك. ھەرقانداق ئادەم كىچىكىدە خاتالىق، كەمچىل -  
 لىكتىن خالىي بولالمايدۇ. مانا بىزلەرنىڭمۇ كىچىك چاغلىرىد -  
 مىزدا قىلىپ سالغان نۇرغۇن خاتالىقلىرىمىز بار. چوڭ بولغاندىن  
 كېيىنلا تۈزىتىپ كەتتۇق. خاتالىق ھەر كىمدە بولىدۇ، تۈزەتسەلا  
 ئۇ ياخشى ئادەم، ئەگەر تۈزەتمەي داۋاملاشتۇرۇۋەرسە، ئۇنداق ئا -  
 دەمنى يارامسىز ئادەم دەيمىز.

— سىزدە قانداق خاتالىقلار سادىر بولغان؟ — دېدى بىلقۇت -  
 جان بىردىنلا جانلىنىپ.

— مەنمۇ كىچىك چاغلىرىمدا ناننىڭ، ئاتا - ئانىمنىڭ قەد -  
 رىگە يەتمەي، بەزىبىر خاتالىقلارنى ئۆتكۈزۈپ قويغانىدىم. بىر  
 قېتىم مەن ئاتا - ئانىم بىلەن بىر شەھەرگە باردىم، يۈكىمىز بەك  
 ئېغىر ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاپامنىڭ قولىدا بىر پارچە نان بار  
 ئىدى، ئۇ شۇنچە جاپا تارتىپ كەتكەن بولسىمۇ، ناننى يا سومكىد -  
 ىغا سېلىۋالدى، يا بىر يەرگە قويۇپ قويمىدى. بۇ ھال مېنى  
 بەك بىئارام قىلدى. مەن بىر چاغدا ئاپامغا ناننى بىر تامنىڭ بۇ -

لۇڭغا قويۇپ قويۇشنى  
 ئېيتتىم. ئاپام دەرھال: «پاق  
 بولمايدۇ، بۇ دېگەن نان،  
 شۇنچە جاپا تارتىپ تېپىپ -  
 زە، تاشلاپ قويمەنمۇ؟ بۇ  
 بىزگە نىسبەتەن قىلچە جاپا





ئەمەس، نى - نى جاپالارنى  
 كۆرگەن بىز. ناننىڭ قەرد -  
 گە كېيىن يېتىسەن، ھازىر  
 مۇشۇ دېگىنىڭگە چوقۇم  
 پۇشايمان قىلسەن» دېدى.  
 مەن ئۇ چاغدا ئوقۇش مۇنا -  
 سۋىتى بىلەن بۇ شەھەردە

بىرنەچچە يىل ھايات كەچۈرمەكچى ئىدىم. مەن ئورۇنلىشىپ بول -  
 غاندىن كېيىن ئاتا - ئانام يۇرتقا كېتىپ قالدى. ئېلىپ چىققان  
 نانلىرىمىز ئون نەچچە كۈندىلا تۈگىدى، ئاشخاننىڭ تاماقللىرى  
 ئېغىزىمىزغا تېتىمايتتى. ھېلىقى كىچىك بىر پارچە نانغا زار  
 بولۇپ كەتتىم. كېيىن بۇ ئىشنى ئۇلارغا ئېيتىپ بەردىم، ئاتا -  
 ئانام بۇ ئىشنى خېلى ۋاقتلارغىچە پۇرسەت بولسىلا دەيتتى.  
 ئۇلار مېنى خىجىل قىلىش ئۈچۈن بۇ گەپنى دېمەيتتى، پەقەت  
 ئىبرەت بولسۇن دەپ شۇنداق قىلاتتى، بالىلىرىڭغا سۆزلەپ بەر،  
 ئۇلارمۇ ئىبرەت ئالسۇن، دېمەكچى ئىدى. بۇنى بۈگۈن ساڭا سۆز -  
 لەپ بەردىم، سەنمۇ ئىبرەت ئال، بۇ سۆز بىزدىن ساڭا تەۋەررۈك  
 بولۇپ قالسۇن.

بىلقۇتجان تەسىرلەنگەن

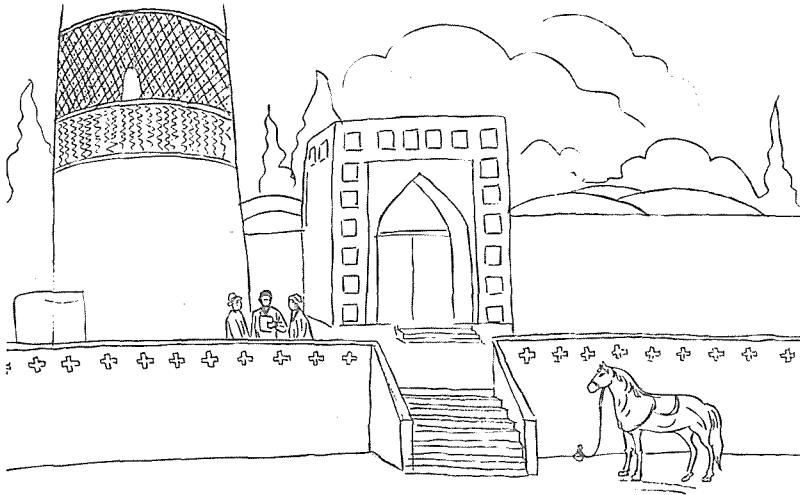
ھالدا:

— مەن چۈشەندىم  
 بوۋا، بىر تال دانىمۇ قە -  
 درلەش، يېمەكلىكنى قەد -



رىگە يېتىشنى ياخشى ئۆگىنىۋالدىم. بۇنىڭدىن كېيىن ئىسراپ -  
چىلىق قىلمايمەن، ئەسلىدە ئىسراپچىلىق ئاتا - ئانىغا ھاقارەت  
كەلتۈرىدىغان، ئەجدادلارغا يۈز كېلەلمەيدىغان، ناھايىتى نومۇس  
ئىش ئىكەن. بۇنداق نومۇسلۇق ئىشنى مەن ئەمدى ھەرگىز قىل -  
مايمەن، — دېدى.

— ئۇنداق بولسا، قۇلاق سال، كىشىلەر ئۆگەنمىگەن ھۈنەر  
قانداق بولىدىكىن؟ — دېدى بوۋاي قىزغىنلىق بىلەن چۆچەك  
باشلاپ.



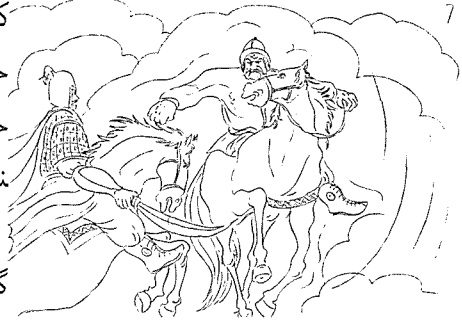
## كىشىلەر ئۆگەنمىگەن ھۈنەر

ناھايتى ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى، بىر پادىشاھنىڭ ئەقلى - ھوشى جايىدا، گۈزەللىكتە تەڭداشسىز بىر قىزى بار ئىكەن. پا - دىشاھ ئۇنى بەكمۇ ياخشى كۆرىدىكەن. يىللار ئۆتۈپ، بۇ قىز بو - يىغا يېتىپتۇ.

بىر كۈنى ئوردا ئەھلى پادىشاھقا قىزنىڭ بالاغەتكە يېتىپ قالغانلىقىدىن بېشارەت بېرىپتۇ. پادىشاھ سەگەكلەشپتۇ - دە، تېز ئارىدىلا ئوردا ئالدىغا ھەيۋەتلىك تەختى - راۋاق ياسىتىپ، قىزنى ئۇنىڭغا ئولتۇرغۇزۇپتۇ ۋە يۇرت ئەھلىگە: «كىم قىزم - نىڭ سوئالىغا جاۋاب بېرەلسە، قىزم شۇنىڭ ئەمرىدە بولىدۇ» دەپ جاكارلاپتۇ. بۇ خەۋەر شۇ كۈنلا يۇرتقا تاراپ كېتىپتۇ. ھەر كۈنى نۇرغۇن ئادەم راۋاق ئالدىغا كېلىپ، قىزنىڭ سوئالىغا جاۋاب بېرەلمەي، خۇش كېلىپ، بوش قايتىشىپتۇ. بۇ خەۋەر تېخىمۇ كۆپ يۇرتلارغا تارقاپ، ئا -

خىر چەت يېزىدىكى بىر تۇل خوتۇننىڭ ھۈنەرۋەن ئوغل - نىڭ قولىغا يېتىپتۇ.

ھۈنەرۋەن يىگىت «يۈ - گۈرگەن قالار، بۇيرۇغان





ئالار» دەپتىكەن، مەنمۇ بېرىپ جاۋاب بېرىپ باقاي، دەپ ئويلاپتۇ -  
دە، ئانىسىدىن ئىجازەت ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ.

ھۈنەرۋەن يىگىت ئۇزۇن يول يۈرۈپ ئوردىغا يېتىپ بېرىپ -  
تۇ. ئوردا ئالدىدا تۇرغان نۆكەرلەر بالىنىڭ تۇرقىغا قاراپ:  
— ھە، نېمە ئەرزىڭ بار؟ — دەپتۇ.

— پادىشاھ قىزىنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرگىلى كەلدىم، —  
دەپتۇ ھۈنەرۋەن يىگىت.

نۆكەرلەر ئەھۋالنى پادىشاھقا يەتكۈزۈپتۇ. پادىشاھ بالىنى ئې -  
لىپ كىرىشنى بۇيرۇپتۇ. كىبىرى ئۈستۈن پادىشاھ شۈمشەرەپ  
تۇرغان بالىنى كۆرۈپلا، جۇدۇنى ئۆرلەپ، سېنىڭ كەشىڭنى ئۆ -  
زۇملا توغرىلاي، دېگەن ئويغا كېلىپ:

— دەريانىڭ ئۇ قېتىنغا تېرىق تېرىپ، بۇ قېتىمدا تۇرۇپ ئو -  
رۇۋالدىم، ئۇ نېمە؟ — دەپتۇ.

— دەريا ئەمەس، ئېرىق ئىكەن، — دەپتۇ يىگىت.

— قاتتىق تاشنى دەسسەۋىدىم، تېپىلىپ كەتتىم؟

— قاتتىق ئەمەس، سىلىق ئىكەن، — دەپتۇ يىگىت.

پادىشاھ ئارقا - ئارقىدىن سوئال تاشلاپتۇ. يىگىت توغرا

جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ ئۇ -

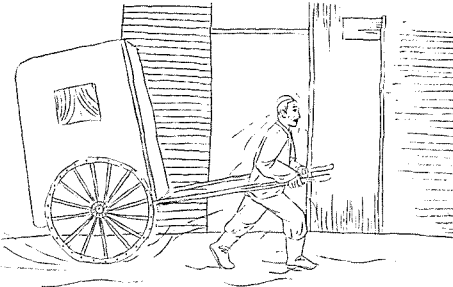
نىڭ زېرەكلىكىنى بايقاپ،

ئائىلاج قىزىنى تەختى -

راۋاققا چىقىرىپ، بالىنى

كۆرۈشتۈرۈپتۇ.

قىز يىگىتنى كۆرۈپلا:



بۇ نېمىدى، نى - نى يىگىتلەرنىڭ ئېغىزىنى ئاچۇرمىغانمەن، دەپ ئويلاپ، خېلى قىيىن سوئاللارنى سوراشقا باشلاپتۇ. ھۈنەرۋەن يىگىت بارلىق سوئاللارغا توغرا جاۋاب بېرىپ، قىزنىڭ ئاغزىنى ئاچۇرماپتۇ. قىز يېڭىلىپ قالغانلىقىنى ئاتىسىغا مەلۇم قىلىپ-  
تۇ.

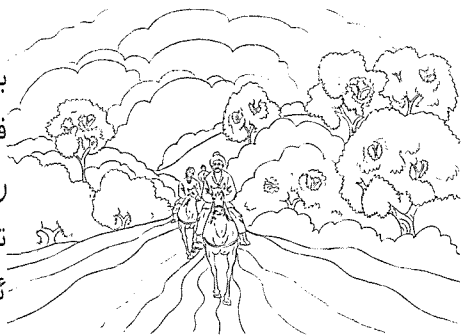
ئەمما پادىشاھ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلماپتۇ، ھۈنەرۋەن يىگىتنى قىزىنىڭ خىلى كۆرمەي، يوق يەردىن تۈك ئۈندۈرۈپ:

— ئۆزۈڭنىڭ ئۆيىدىن مېنىڭ ئۆيۈمگىچە بولغان يولنىڭ ئىككى تەرىپىنى بوستانلىققا ئايلاندۇرسەن، — دەپتۇ.

ھۈنەرۋەن يىگىتنىڭ بېشى تازا قېتىپتۇ. ئۇ پادىشاھنىڭ شەرتىنى قانداق بەجا كەلتۈرۈش ئۈستىدە ئويلاپ كېلىۋاتسا، ئاڭ-پاق ساقاللىق، نۇرانە بىر بوۋاي يولۇقۇپتۇ. ئۇ بۇ ئادەمگە سالام بېرىپ ھال سوراپتۇ. بوۋاي ئۇنىڭدىن خۇش بولۇپ:

— ھە بالام، نېمانچە غەم - غۇسسىگە چۆمۈپ كەتتىڭ؟ — دەپتۇ. بالا بوۋاينىڭ مېھرىبانلىقىدىن تەسەرلىنىپ، بېشىدىن ئۆتكەنلەرنىڭ ھەممىسىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن بوۋاي بالغا قاراپ:

— بېشىڭنى قانۇرما،  
بۇنىڭ ئىشى بەك ئاسان،  
قۇم دۆڭگە بارسەن، يان تە-  
رىپىدىن ئىككى يانچۇقۇڭنى  
تولدۇرۇپ قۇم ئالسىن،  
ئاشۇ قۇمنى ئۆز ئىشىكىڭ.



دىن تارتىپ پادىشاھنىڭ ئىشىكىگىچە يولنىڭ ئىككى چېتىگە تەكشى چېچىپ بارسەن، ئاندىن بۇرۇلۇپلا ئارقاڭغا قارىساڭ، پادىشاھ دېگەن بوستانلىق پەيدا بولىدۇ، — دەپتۇ.

ھۈنەرۋەن يىگىت: سەۋەب قىلساڭ، سېۋەتتە سۇ توختايدۇ، دەپ ئويلاپ، ھېلىقى بوۋاي دېگەندەك قىلىپتۇ. دەرۋەقە، چېچىلغان قۇملار چېچەكلەپ، ئاجايىپ دەرەخلەر بوي تارتىپ، پادىشاھ دېگەندىنمۇ گۈزەل بوستانلىق ھاسىل بولۇپتۇ. ھۈنەرۋەن بالا بۇ بوستانلىقتىن خۇشال بولۇپ، ئوردىغا كىرىپ، پادىشاھقا خەۋەر قىلىپتۇ:

— پادىشاھىم، دېگەنلىرىنى بەجا كەلتۈرۈم، چىقىپ كۆرۈپ باقسىلا، — دەپتۇ.

پادىشاھ ھۈنەرۋەن يىگىتنىڭ گېپىگە ئىشەنمەي تالاغا چىقىپ قارىسا، يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئۆزى دېگەندىنمۇ گۈزەل بوستانلىق پەيدا بولغان. بىراق پادىشاھ بوستانلىقنى كۆرمەسكە سېلىپ، يەنە لەۋزىدىن يېنىۋاپتۇ، يىگىتكە:

— سەن ئادەمات بىلمەيدىغان بىر ھۈنەر ئۆگىنىپ كەل، ئاندىن قىزىم سېنىڭ ئەمرىڭدە بولىدۇ، — دەپتۇ.



ھۈنەرۋەن يىگىت خاپىدەلىقنى باسالماي: «بەرمەس قىزنىڭ سېلىقى ئېغىر» دېگەن شۇ ئىكەندە، دەپ ئوردىدىن چىقىپتۇ. ئۇ نېمە قىلارنى بىل-

مەي يولدا كېتىۋاتسا، ھېلىقى بوۋاي يەنە يولۇقۇپتۇ. بوۋاي بالىدىن ئەھۋال سوراپتۇ. بالا بولغان ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. بوۋاي بالىغا ئەقىل كۆرسىتىپ:

— يىراق يۇرتتا بىر ئاشپەز بار، ئۇنىڭمۇ بىر قىزى بار، ئۆزىنىڭ قىرىق، قىزىنىڭ قىرىق بىر ھۈنەرى بار، بۇنى پادىشاھمۇ بىلمەيدۇ، سەن شۇلارنى تېپىپ ئۆگەن، ساخا ئەڭ لازىمى قىزىنىڭ قىرىق بىرىنچى ھۈنەرى، — دەپتۇ.

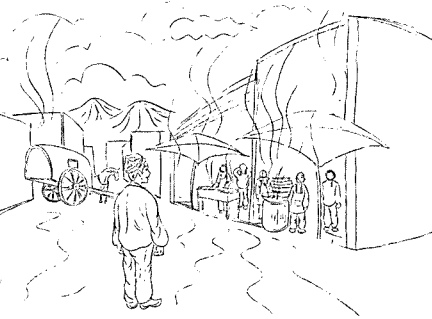
يىگىت مىڭبىر مۇشەققەتتە ئاشپەزنىڭ يۇرتىغا يېتىپ كەپتۇ. يىگىت ئاشپەزگە شاگىرتلىققا كىرىپ ھۈنەر ئۆگەنمەكچى بولۇپتۇ. ئەمما ئاشپەز بىر يىلغىچە ئۇنىڭغا ھۈنەرنىڭ بىر بۇرچىدىكىنىمۇ كۆرسەتمەپتۇ. ئەكسىچە ئۇنى يەتكۈچە خارلاپتۇ.

دادىسىنىڭ زالىملىقىنى كۆرگەن قىزىنىڭ ھۈنەرۋەن بالىغا ئىچى ئاغرىپ، بىر كۈنى دادىسىنىڭ يوقلۇقىدىن پايدىلىنىپ، ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— سەن بۇ يەردە ئىنسان چەكمىگەن جاپانى چەكتىڭ، ئەمدى بۇ يەردىن كەت، — دەپتۇ ۋە ئوڭ قولى بىلەن ھۈنەرۋەن بالىنىڭ ئوڭ مەڭزىنى سىلاپ قويۇپ ئۆيىگە كىرىپ كېتىپتۇ.

قىزىنىڭ بۇنداق قىلىشى

ھەممە ھۈنەرنى بالىغا تەقدىم قىلغانلىقىدىن بېشارەت ئىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن بالا ئۆزىنى ئاجايىپ يېنىك سېزىپتۇ - دە، قېچىپتۇ.



ھۈنەرۋەن بالىنىڭ قاچقانلىقىدىن خەۋەردار بولغان ئاشپەز  
ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپتۇ. ئاشپەز ئىز بېسىپ كەلگەندە، بالا  
بىر دومىلاپ قۇرغۇي بولۇپ ئۇچۇپتۇ، ئاشپەز قارچىغا بولۇپ  
قوغلاپتۇ. يېتىشىۋالاي دېگەندە، پەم بىلەن بىر موللاق ئېتىپ غا-  
يىب بولۇپ، قارچىغىنى ئاداشتۇرۇۋېتىپتۇ. ئاندىن كۆڭلى ئەمىن  
تېپىپ، ئۆز ئۆيىگە ساق - سالامەت يېتىپ كەپتۇ.  
ئانىسى كۆپ جاپا تارتىپ قۇرۇق سۆڭەك بولۇپ قالغان بالد-  
سىنى باغرىغا بېسىپ يىغلاپتۇ. لېكىن يىگىت ئانىسىغا:  
— ئانا، ياش تۆكۈمەڭ، بىزنىڭمۇ كۆكۈمۈز كۆرپە بولۇپ،  
ئۈچۈمۈز ئۈزۈرۈپ قاپتۇ، كۈنلەر كېلىدۇ، — دەپ تەسەللى بېرىپ-  
تۇ.

ئەتىسى ئەتىگەندە ھۈنەرۋەن بالا ئۈستىدە تۇخۇم توختىغۇدەك  
ئات بولۇپتۇ. ئانىسى يېتىلەپ بازارغا ئاپىرىپ سېتىپتۇ ۋە ئاتا-  
نىڭ نوختىسىنى ئېلىپ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ. ئانىسى ئۆيىگە  
كېلىپ قارىسا، بالىسى ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆيىگە كېلىپ ئولتۇرۇپ-  
تۇ، ئانا خېلىلا پۇللۇق بولۇپ قاپتۇ. ھۈنەرۋەن بالا ئانىسىنىڭ  
خۇشاللىقىدىن خورسىنىپ:

— ئانا، ئەتە مەن بىر  
تۆگە بولاي، ئاپىرىپ سې-  
تىش، ھەرگىز نوختىنى بې-  
رىپ قويماس، — دەپتۇ.  
ئۇ ئەتىسى دېگەندەك  
بىر سېمىز تۆگە بولۇپتۇ:



ئانىسى ساتقىلى بازارغا ئېلىپ چىقىپتۇ. ئانا بازاردا تۆگىنى تۇ-  
تۇپ تۇرغاندا، ھېلىقى ياۋۇز ئاشپەز كۆرۈپ تونۇپ قاپتۇ. بۇنى ئا-  
نا بىلمەيدىكەن. ئاشپەزنىڭ قەستى تۆگىدىن كۆرە نوختىغا چۈ-  
شۈپتۇ. ئۇ، تۆگىنى نوختىسى بىلەن قوشۇپ سۆزلىشىپ، ئاند-  
نىڭ دېگەن پۇلىنى بېرىپ سېتىۋاپتۇ. ئانا تۈنۈگۈنكىدىن كۆپ  
پۇل تېپىپ ئۆيىگە كەلسە، ئوغلى كەلمەپتۇ. ئانا سىقىمىدىكى  
پۇلىنى چېچىۋېتىپ، تۆگىنى ئالغان ئادەمنى ئىزلەپتۇ، بىراق تا-  
پالماپتۇ.

ئاشپەز تۆگىنى ئۆيىگە ئاپارغاندىن كېيىن، ھويلىنىڭ قاق  
ئوتتۇرىسىغا چۆكتۈرۈپ قويۇپ قىزنى چاقىرىپتۇ:  
— قىزىم، ئايپالتىنى ئېلىپ چىقىڭ.

دادىسىنىڭ خۇي - پەيلىنى تۇيغان قىز ئۆيىگە كىرىپ، ئاي-  
پالتىنى تىقىۋېتىپ تاپالمىغان بولۇپ چىقىپتۇ. ئاشپەز قىزغا  
تۆگىنىنىڭ چۈلۈۋۇرىنى تۇتقۇزۇپ قويۇپ، پالتا ئىزدەپ ئۆيىگە كى-  
رىپ كېتىپتۇ. قىز تۆگىگە زەن سېلىپ، ئۇنىڭ ھېلىقى بالا ئى-  
كەنلىكىنى تونۇپ، ئۇنىڭ بىگۇناھ قىيما - چىيما بولۇپ كېتىد-  
شىدىن گەنسەرەپ:

— سەن قەھرى -

زەھرىنىڭ بىلەن «ھاپ» دەپ  
ۋارقىرا، مەن «ئا... پا...»  
دەپلا يىقىلاي، سەن غايىب  
بول، — دەپتۇ.

تۆگە پۈتۈن كۈچىنى



يىغىپ «ھاپ» دەپ ۋارقىراپ، ئېغىزىنى بىر غېرىچ ئېچىپ قات-  
تىق يۇرقىغان ئىكەن، ھويلىنىڭ ئىچى توپا - چاڭغا تولۇپ،  
ھېچنېمىنى پەرق ئەتكۈسىز بولۇپ كېتىپتۇ، ئاشپەز ئالاقزادە  
بولۇپ ھويلىغا چىققۇچىلىك تۈگە غايىب بولۇپتۇ؛ قىزى ھوش-  
سىز بولۇپ يىقىلىپتۇ. ئاشپەز قىزى بىلەن ئاۋازە بولۇپ قاپتۇ.

پادىشاھ ھۈنەرۋەن بالىنى «ئادەمزات بىلىمەيدىغان ھۈنەرنى  
ئۆگىنىپ كەل» دەپ قايتۇرغاندىن كېيىن، يەنە بىر پادىشاھنىڭ  
ئوغلغا قىزىنى بەرمەك بولۇپ تويىنى باشلىغىنىغا قىرىق كۈن  
بولۇپ، قىزىنى يۆتكەپ كېتىشكە بىرلا كۈن قالغان ئىكەن. بۇ كۈ-  
نى پادىشاھ ئادىتى بويىچە يەنە مېھمانلارنىڭ ئالدىغا كىرىپ «ئې-  
لىڭلار - بېقىڭلار» دەپ يۈرگەندە، ئۆيىنىڭ تورۇسىدىن چاقناپ  
تۇرغان بىر تال قىزىل گۈل چۈشۈپ، پادىشاھنىڭ ئوڭ قولىغا  
قىسىلىپتۇ. ئۆيىنىڭ ئىچى گۈپپىدە گۈل يۇرىقىغا تولۇپتۇ. پادى-  
شاھمۇ، جامائەتمۇ بۇ ئىشقا ھەيران بولۇپتۇ؛ بەزىلەر بۇنى: «توي-  
نىڭ شاراپىتى» دەپتۇ، باشقىلارمۇ كۆڭۈلنى خۇش قىلىدىغان  
گەپلەرنى قىلىپتۇ. پادىشاھ بۇ گۈلنى خاسىيەتلىك گۈل دەپ  
ئارزۇلاپ، قولىغا ئېلىپ پۇراپ ئولتۇرۇپتۇ، بىراق ئۇ، ھۈنەرۋەن

بالىنى توي سېلىقى بىلەن  
قايتۇرغانلىقىنى ئېسىگىمۇ  
كەلتۈرمەپتۇ.

گۈلنىڭ تەرىپى تۈگى-  
مەيلا، ھېلىقى ئاشپەز ئون  
بارمىقىدا ئون خىل مۇڭ



چىقىرىدىغان سازەندىلەرنى باشلاپ پادىشاھنىڭ تويىغا كەپتۇ. پا-  
دىشاھ ئۇلارغىمۇ توي داستانىنى ساپتۇ. داستان پىغىلىپ  
بولغاندا:

— پادىشاھىم، بۇ تويغا داخىل بولۇشنى ئويلاپ ئەلنەغمىچى-  
لەرنى باشلاپ كېلىۋىدىم، رۇخسەت قىلسىلا ئۇلار بىردەم نەغمە -  
ناۋا قىلىپ، توي شادلىقىغا شادلىق قوشسا، — دەپتۇ ئاشپەز.  
پادىشاھ رۇخسەت قىلىپتۇ. ئۇلار سازنى شۇنداق چېلىپتۇ-  
كى، سورۇندىكىلەرنىڭ ئېغىزى ئېچىلىپ قاپتۇ؛ سازچىلارنىڭ  
ماھارىتىگە پادىشاھمۇ ھەيران بولۇپ، ئورنىدىن تۇرۇپ:  
— سىلەر ئۇزۇن يول بېسىپ، قىزىمنىڭ مەرىكىسىگە كې-  
لىپ، تەنتەننى ئاشۇردۇڭلار! مەندىن نېمە تىلەيسىلەر، — دەپتۇ.  
قانداق قىلغاندا گۈلنى قولغا چۈشۈرۈشنى ئويلاپ تۇرغان ئاشپەز:  
— بىز كۆڭۈل ئىزدەپ كېلىۋىدۇق، رەھمەت، — دەپتۇ،  
ئاشپەزنىڭ قەستىنى سەزمىگەن پادىشاھ، ئۇلارنى قۇرۇق قول  
قايتۇرۇشنى قىيماي چىڭ تۇرۇپتۇ. ئاشپەز ئاجايىپ بىر قىياپەت-  
كە كىرىپ:

— ئىلتىپاتلىرىغا رەھمەت، گۈلنى كۆڭۈلنىڭ تىلى دەيدى-  
كەن، قولىڭىزدىكى گۈل-  
نى... — دەپتۇ.

پادىشاھ ئاشپەزنىڭ  
گېپىنى مېنى مەنسىتمى-  
گەنلىك دەپ خاپا بولۇپ،  
قولىدىكى گۈلنى ئاشپەز-





گىمۇ بەرمەي، يەرگە بىر ئۇرغان ئىكەن، گۈل يەرگە چۈشۈپلا پۇررىدە تۈزۈپ، تېرىق بولۇپ ئۆي ئىچىگە چېچىلىپ كېتىپتۇ. بۇنى بايلاپ تۇرغان ئاشپەز بىر قانات يېپىپلا چۈجىلىك توخۇ بو- لۇپ تېرىقنى تېرىشكە باشلاپتۇ. بۇ ئاجايىپ - غارايىپ ۋەقە ھەممىنى ھەيران قالدۇرۇپتۇ. توخۇ، چۈجىلەرنىڭ پوكىنى توش- قاندىن كېيىن، نەچچە قات كۆرپە ۋە گىلەم ئاستىغا كىرىپ كەت- كەن بىر تال تېرىق كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ، بىر دومىلاپ مۈشۈككە ئايلىنىپ «مىياۋ، مىياۋ، مىياۋ» دەپتىكەن، توخۇ چۈجىلىرى بى- لەن ئالاقزادە بولۇشۇپ، پەي بولۇپ تۈزۈپ كېتىپتۇ. پادىشاھ پەي تۈزۈلگىلىرى ئىچىدە داڭقىتىپ تۇرۇپ قاپتۇ. مۈشۈك يەنە بىر دو- مىلاپ ئاجايىپ سۈمباتلىق بىر يىگىت قىياپىتىگە كىرىپ، سو- رۇندىكىلەرگە سالام بېرىپتۇ ۋە پادىشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ئۇلۇغ شاھىم، ئادەمزات مۇشۇنداق ھۈنەرنى بىلەمدىكەن؟ — دەپتۇ.

پادىشاھ شۇ چاغدىلا ئادەمزات بىلمەيدىغان ھۈنەرنى ئۆگىنىپ كېلىشكە ئەۋەتكەن بالىنى يادىغا ئاپتۇ. بايقى ئالامەتنى كۆرگەن پادىشاھ ئۆزىنىڭمۇ توخۇ، چۈجىلەرگە ئوخشاش پەي بولۇپ تۈزۈپ كېتىشىدىن قورقۇپ، ئەمدى ۋەدىسىدىن يېنىۋالماپتۇ. بولۇۋاتقان توپنى بۈزۈپ، قىزىنى ھۈنەرۋەن بالىغا بېرىشكە ماقۇل بولۇپتۇ. پادىشاھ قايتىدىن قى-



رىق بىر كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ، يالغۇز قىزنى تۇل خوتۇن - نىڭ ھۈنەرۋەن ئوغلىغا بېرىپتۇ.

توي ئاخىرلىشىپ يەنە قىرىق كۈن ئۆتمەيلا، ھۈنەرۋەن بالا پادىشاھلىقنىمۇ قولغا ئاپتۇ؛ شۇنىڭدىن كېيىن ئۆز ئانىسىنى يېنىغا ئالدۇرۇپ، پادىشاھ خەزىنىسىدىكى دۇنيانى يېتىم - يېپ - سىرلارغا، نامرات - گاداپلارغا تارقىتىپ بېرىپ، خەلقنى رازى قىلىپتۇ.

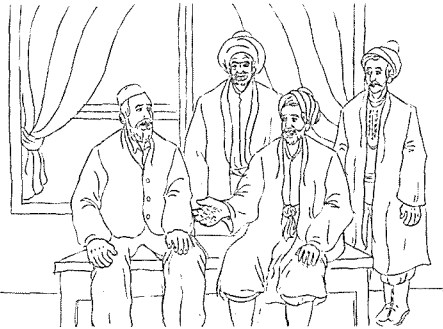
رېۋايەتلەرگە قارىغاندا: «يىگىتكە يەتمىش ئىككى خىل ھۈنەر ئاز» دېگەن ماقال ئەنە شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

بىلقۇتجان چۆچەك تۈگىگەن ھامان ئىتتىك بوۋىسىنىڭ چىرايىغا قارىدى، ئۇنىڭ كەيپىياتىدىن ھۈنەر ھەققىدە مۇئەييەن چۈشەنچىگە ئىگە بولغانلىقى چىقىپ تۇراتتى.

— ئەمدى بىلىدىم، — دېدى ئۇ ماڭا، — بۇ ئۆمۈردە كېرەك بولىدىغانلىكى ھۈنەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆگىنىش ۋە ئۇنى ئىشلىد - تىش كېرەك ئىكەن. بوۋا، ھۈنەرنىڭ قانچە كۆپ بولۇشى شۇنچە كۆپ بەخت يارىتامدۇ؟

مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭ -  
غا چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دې -  
دى:

— ھەي ئوماق قوزام!  
چۆچەكلەردە دېيىلىۋاتقان  
«ھۈنەر» سۆزى نوقۇل قول



ھۈنەرۋەنچىلىكىنىلا كۆرسەتمەيدۇ، بەلكى ھەر خىل ئىلىمدە كاما-  
لەتكە يېتىشنى، كېرەكلىك ئىلىم، تېخنىكىلاردا پەللىگە يېتىش-  
نى كۆرسىتىدۇ. ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدە ھۈنەرلىك كىشىلەر-  
نىڭ خار بولمايدىغانلىقى، ئاخىر ئۆزلىرىنىڭ ھۈنەرلىككە تايىنىپ  
بەختلىك تۇرمۇشقا ئېرىشىدىغانلىقىدىن ئىبارەت بۇ ھەقىقەت  
ئېچىپ بېرىلىدۇ. ھۈنەر ئۆگىنىشتە بىر ۋە بىرنەچچە ھۈنەر بى-  
لەنلا چەكلىنىپ قېلىشقا بولمايدۇ، ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك، تۈر-  
مۇشتا ئىشلىتىلىدىغان ھۈنەرلەرنى قالدۇرماي ئۆگىنىش، بۇ  
ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ياخشى ئوبرازىنى تىكلەش، شۇنداقلا كىشى-  
لەرگە مەنپەئەت يەتكۈزۈش، كىشىلەرنىڭ ھاجىتىدىن چىقىش  
ئاساسىي مەقسەت قىلىنىدۇ.

بىلقۇتجان بىر دەم ئويلىنىپ تۇرغاندىن كېيىن:

— بوۋا، ئويلاپ باقسام، ھۈنەر بىلەن ئىلىم ئاخىرىدا بىر -  
بىرىگە قوشۇلۇپ كېتەمدۇ - نېمە، مۇشۇ ھەقتە يەنە ئازراق سۆز-  
لەپ بەرگەن بولسىڭىز، - دەپ ئۆتۈندى.

— بۇنى ياخشى سورىدىڭ، ئوماق قوزام! - مۆھتەرەم بوۋاي  
قىزغىنلىق بىلەن جاۋاب بېرىشكە باشلىدى، - ھۈنەر ھەرگىز

ئاڭسىز كېلىپ چىققان

نەرسە ئەمەس، ئۇ مەلۇم بىر

خىل ئىلمىي ئاساسلارغا تا-

يانغان ھالدا كېلىپ چىق-

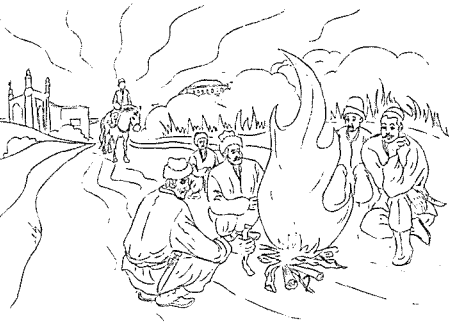
قان. مەسىلەن، ئورۇندۇقنى

مىسالغا ئالساق، ئۇنىڭ تۆت



پۈتى تەڭپۇڭلۇقنى ساقلاش رولىنى ئوينىيدۇ، بۇ قانداقتۇر فىزد -  
 كا ئىلمىدىكى كۈچ تەڭپۇڭلۇقى قانۇنىيىتىگە ئاساسلىنىپ ئىجاد  
 قىلىنمىغان، بەلكى كىشىلەرنىڭ قايتا - قايتا تەجرىبە قىلىشى،  
 مۇكەممەللەشتۈرۈشى ئارقىلىق مەيدانغا كەلگەن. كېيىن كىشى -  
 لەرنىڭ شەيئىلەرنى كۆزىتىش ئىقتىدارىنىڭ ئۆسۈشىگە ئەگىشىپ  
 مەلۇم نەرسىلەرنىڭ قانۇنىيىتى تېپىپ چىقىلغان، ئاندىن قايتا  
 - قايتا تەجرىبە قىلىش ئارقىلىق يېڭى - يېڭى، مۇرەككەپ  
 كەشىپاتلار بارلىققا كېلىشكە باشلىغان. ئاددىي قېيىق ياكى كې -  
 مىنى كىشىلەر بۇنىڭدىن نەچچە مىڭ يىللار ئىلگىرىلا ياساپ  
 سۇدا يۈرگەن، ئەمما ناھايىتى ئۇزۇن زامانلارغىچە ئۇ ئەنئەنىۋى  
 يېتى تەرەققىي قىلمىغان ھالدا تۇرغان، كېيىن پار ماشىنىسىنىڭ  
 كەشىپ قىلىنىشى، ئىچىدىن ياندىغان دېۋىگاتېلنىڭ كەشىپ  
 قىلىنىشى بىلەن كېمە پاراخوتقا تەرەققىي قىلدى. بۈگۈنكى كۈن -  
 دە ئۇ سۇ ئاستى پاراخوتى، مۇز يارغۇچى پاراخوت، ئاۋىيوماتكا قا -  
 تارلىقلارغا تەرەققىي قىلدى. ئاپتوموبىللارنى ھارۋىدىن تەرەققىي  
 قىلىپ بارلىققا كەلگەن دېسەم ئىشىنەمسەن؟ كىشىلەر ھارۋىغا  
 ئاساسلىنىپ ماشىنىنى تەسەۋۋۇر قىلدى، شۇنداق قىلىپ ئاخىر  
 ماشىنىنى ياساپ چىقتى.

بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە،  
 ماشىنا كىشىلەر تۇرمۇشىدا -  
 نىڭ ئايرىلماس بىر قىسمىدا -  
 خا ئايلاندى. مانا مۇشۇنداق  
 سانائەت مەسۇلاتلىرىنى



ئىشلەپچىقىرىش ھەر بىرى بىر ئىلىم تۈرىنى تەشكىل قىلىدۇ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىلگىرى قول ھۈنەرۋەنچىلىك دائىرىسىگە كىرەتتى، مانا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ئۇ ئىلىم بىلەن بىرلىك-شىپ كەتتى. شۇڭا، سەن ئەتراپىڭغا شۇنداقلا نەزەر تاشلىساڭ، ئىلىم - پەن بىلىملىرىگە تويۇنغان بىر دۇنيانى بايقايسەن، شۇندىلا، ئىنسانلارنىڭ نەچچە مىڭ يىلدىن بېرى دۇنيانى ئۆزگەرتىش ۋە بويىسۇندۇرۇش ئۈچۈن قانچىلىك كۆپ تىرىشچانلىق كۆرسەتە-كەنلىكىنى بىلىپ يېتەلەيسەن.

— مەن ئىلىم بىلەن ھۈنەرنىڭ ھېكمىتىنى مانا ئەمدى چوڭقۇر ھېس قىلىشقا باشلىدىم، — دېدى بىلىقتۇتجان سىپايلىق بىلەن، — يېشىمنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ تېخىمۇ ئەتراپلىق بىلىمگە ئىگە بولۇشۇمدا گەپ يوق. مۇھىمى مەندە ئىلىمگە ھې-رىسمەن كۆڭۈل بولۇش ھەممىدىن مۇھىم ئىكەن. مەن بۇنىڭدىن كېيىن مانا مۇشۇ جەھەتكە ئالاھىدە دىققەت قىلىشقا تىرىشمەن. مۆھتەرەم بوۋاي نەۋرىسىنىڭ تاتلىق سۆزلىرىدىن مەنمۇ بولۇپ ئۇنى باغرىغا چىڭ باستى ۋە:

— ھەي كۆز نۇرۇم! بايا ھۈنەر توغرىلىق بىرمۇنچە سۆزلەش-تۇق. ئەمدى يەنە شۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك بىر چۆچەك ئېيتىپ بەرسەم قانداق دەيسەن؟ — دەپ سورىدى.

— جان دەپ قوشۇلمەن! — دېدى بىلىقتۇتجان.

— ئۇنداق بولسا قۇلاق سېلىپ ئاڭلا ۋە چۆچەكنىڭ مېغى-

زىنى چاق!

## ھۈنەر — تېرىساي ئۈنەر

قەدىمكى كۈسەن شەھىرىدە كاتتا بىر سودىگەر ئۆتكەنسەن. ئۇنىڭ ئەقىللىق بىر ئوغلى بار بولۇپ، سودىگەر ھەمىشە: ئوغ-لۇمنى كەلگۈسىدە ئۈزۈمگە ئوخشاش داڭلىق سودىگەر قىلىپ تەربىيەلەيمەن، بۇنىڭ ئۈچۈن كارۋانلىرىم بىلەن قايسى شەھەرگە بارسام ئۈنمۇ بىللە ئېلىپ بېرىپ، سودا - سېتىق ئىشلىرىغا پىشۇرىمەن، دەپ ئويلايدىكەن.

بىر كۈنى سودىگەر ئوغلىنى ئېلىپ نۇرغۇن ماللار بىلەن يولغا چىقىپ، چۆل - جەزىرلەرنى كېزىپ ئاخىر بىر شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. بۇ شەھەردە ئۇلار بىر ئايدەك تۇرۇپ قاپتۇ. شۇ مەزگىلدە سودىگەرنىڭ ئوغلى چۈشتىن بۇرۇن دادىسى بىلەن سودا - سېتىق قىپتۇ، چۈشتىن كېيىن ساراينۇەننىڭ ئوغلى بىلەن شەھەر سىرتىدىكى دەريا بويىغا بېرىپ سۇغا چۆمۈلۈپتۇ. دەريا بويى قومۇشلۇق ۋە سۆگەتلىك بولۇپ، بۇ يەردىكى كىشىلەر - نىڭ چوڭىدىن كىچىكىگىچە ھەممىسى دېگۈدەك چويلا - بورا تو - قۇش بىلەن مەشغۇل ئىكەن. سودىگەرنىڭ ئوغلى ئۆزى بىلەن تەڭتۇش بالىلارنىڭ سۆگەت چىۋىقلىرىدىن چويلا توقۇۋاتقانلىقىدىن كۆرۈپ بۇ ھۈنەرنى ئۆگىنىۋېلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. ئۇ ساراينۇەننىڭ ئوغلىغا:

— بىزدىن كىچىك بالىلارمۇ چويلا توقۇۋاتقان تۇرسا، بىزمۇ ئۆگىنىپ قويساق بىكارغا كەتمەس، — دەپتۇ ۋە ھەر كۈنى با-لىلارنىڭ قېشىغا بېرىپ ئۇلاردىن چويلا توقۇشنى ئۆگىنىۋاپتۇ. ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتۈپتۇ. سودىگەر ئېلىپ كەلگەن مال-لىرىنى سېتىپ، لازىملىق ماللارنى سېتىۋېلىپ، بۇ شەھەردىن ئۆيگە قايتماقچى بولۇپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئىككى شەھەرنىڭ ئارىلىقى ئوتتۇز يەتتە كۈنلۈك مەنزىل ئىكەن. سودىگەر ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز كۈنلۈك مۇساپىنى بېسىپ، يەتتە كۈنلۈك يول قال-خانداندا، بىر قونالغۇغا چۈشۈپتۇ. ئۇلار قورساقلىرىنى توقلاپ، ئات-ئۇلغالارغا بوغۇز بېرىپ شېرىن ئۇيقۇغا كېتىپتۇ. تۈن يېرىم بولغاندا قونالغۇغا قاراقچىلار كېلىپ بۇلاڭ-تالاڭ قىپتۇ. بۇلاڭ-تالاڭدا سودىگەر بىلەن ئۇنىڭ ئوغلى ئورمانزارلىققا كىرىپ مۆ-كۈۋاپتۇ. قاراقچىلار ئۇلارنىڭ مال ۋە ئۇلغىلىرىنى ئېلىپ كېتىپ قايتتۇ. جېنى ئامان قالغان سودىگەر مال-مۈلۈكلىرىدىن بىراقلا ئايرىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن كۆپ يىغلاپتۇ. دادىسىنىڭ ھالىغا ئېچىنغان ئوغلى: «دادا، بۇنىچۇالا قايغۇرۇشنىڭ ئورنى يوق. بو-لىدىغان ئىش بولدى، مەن سىزنى ئۆيىمىزگە يېتىپ بارغۇچە بې-قىپ كېتەلەيمەن» دەپتۇ. دادىسى:

— قېنى ئېيتىپ باققىنا ئوغلۇم، سەن مېنى نېمەڭ بىلەن باقالايسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— سىزنىڭ خەۋىرىڭىز يوق، مەن سىز بىلەن بىللە سودى-گەرچىلىكتە يۈرۈپ چويلا توقۇشنى ئۆگەنگەندىم. ھازىر بىز تۇرغان ئورماندا سۆگەت كۆپ ئىكەن. سىز چىۋىق راسلاڭ، مەن

چويلا توقۇيمەن. بىز مۇشۇنداق قىلىپ بىر مۇنچە چويلا توقۇپ،  
يېزا - قىشلاقلارغا بېرىپ ساتايلى، تاپقان پۇللىرىمىزغا يېمەك-  
لىك كېلىدۇ، مۇشۇ ئۈسۈل بىلەن يۈرتىمىزغا بارالايمىز، —  
دەپتۇ.

ئوغلنىڭ دېگەنلىرى سودىگەرگە ياغدەك يېقىپتۇ ۋە چىۋىق  
راسلاشقا كىرىشىپتۇ. ئۇلار بىر كۈن ئىچىدە ئون نەچچە چويلا  
توقۇپ پۈتكۈزۈپ، يېقىن ئەتراپتىكى يېزىلارغا ئاپىرىپ سېتىپ،  
تاپقان پۇللىرىغا يېمەك - ئىچمەك سېتىۋېلىپ، ئاخىر يۈرتىغا  
ئامان - ئېسەن يېتىپ كەپتۇ. سودىگەر يول ئۈستىدە بولغان  
ئەھۋاللارنى ئۇرۇق - تۇغقان، يار - بۇرادەرلىرىگە سۆزلەپ بې-  
رىپتۇ. سودىگەرنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغانلار ئىككىيلەننىڭ مال -  
دۇنيالىرىدىن ئايرىلىپ قالغان بولسىمۇ ھايات قالغانلىقىغا خۇش  
بولۇشۇپتۇ. ئولتۇرغانلار ئىچىدىن سودىگەرنىڭ تاغىسى ئورنىدىن  
تۇرۇپتۇ - دە، سودىگەرنىڭ ئوغلغا ئاپىرىپ ئوقۇپتۇ. ئېيى-  
تىشلارغا قارىغاندا، «پۇل تاپقۇچە ئەقىل تاپ، ھۈنەر — تېرىساق  
ئۈنەر» دېگەن ماقال ئەنە شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

بىلقۇتجان ھاياجانلانغان ھالدا:

— بوۋا - بوۋا... دېمەك، ھەرقانچە ئەرزىمەس ھۈنەر بولغان  
تەقدىردىمۇ، ئۇنى قېتىرىقىنىپ، ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئۆگەنگەندە، ئۇ  
چوقۇم بىر كۈنى ئەسقاتىدىكەن، شۇنداقمۇ؟ — دېدى ئۆزىچە  
مۇلاھىزە قىلىپ.

مۆھتەرەم بوۋاي قىزغىنلىق بىلەن چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دې-



دى:

— ئەي قەدىرلىك بالام! ئەڭ مۇھىمى، ئادەم ھەرقانداق كە-  
 سىپ - ھۈنەر ئۆگىنىشتىن نومۇس قىلماسلىق، ئەمگەك قى-  
 لىش، تەر ئاققۇزۇشنى ئۆگىنىش كېرەك! ئەل - يۇرتنىڭ  
 راۋاجىمۇ ھۈنەرگە باغلىق. ئەڭ شەكسىز، ئەڭ مەزىزلىك يېمەك-  
 لىكىمۇ، كىيىم - كېچەك ۋە لازىمەتلىكلەرمۇ ھۈنەردىن ھاسىل  
 بولىدۇ. ھۈنەر پۈتمەس خەزىنە. ۋاقتى كېلىپ دۇنيا تاسادىپىي-  
 لىقلىرى تۈپەيلى كىشى مال - مۈلكىدىن ئايرىلسىمۇ، ھۈنەردىن  
 ھېچقاچان ئايرىلمايدۇ. ھۈنەر ئادەمنىڭ دائىمىي ھەمراھى ۋە مە-  
 دەتكارىدۇر! دۇنيادا ئەڭ ناچار ۋە ئەڭ يامان ئادەتلەردىن بىرى ئۆ-  
 زى ئىشلىمەستىن، باشقىلارنىڭ ئىنئام - ئېھسانىغا تەمە كۆزىنى  
 تىكىپ ئولتۇرۇشتۇر. ھۈنەر ئىگىسى تەمەدىن خالىيدۇر. ئۇ ئۆ-  
 زىنىڭ ھۈنەرى بىلەن ھالال تېپىپ، ھالال يەيدۇ. ھۈنەرسىز،  
 ھۇرۇن ۋە ئىش خۇشياقماس كىشىلەر بىلەن ئۆلپەت بولماسلىق  
 كېرەك، چۈنكى ئۇلارنىڭ تەسىرى سىزگىمۇ يۇقۇپ قېلىشى  
 مۈمكىن. ھۇرۇنلارنىڭ دائىملىق پىكىر - خىيالى ئىشلىمەستىن  
 چوڭ - چوڭ يېيىش، چىرايلىق كىيىنىشتۇر. ئۇلار ھەر دائىم  
 بىھۈدە سۆزلەشنى، كۈنلىرىنى خۇشال ئۆتكۈزۈشنى، تەنلىرىنى  
 سەمىرتىشىنىلا ئويلايدۇ. سېمىز كىشىنىڭ كۆڭۈل كۆزى ئېتىل-  
 گەن بولۇپ، دائىم ئارام تېپىشنى ئويلايدۇ. كۆپ يەپ سەمىرىشنى  
 ئويلايدىغان كىشىلەرنى دانالار ھايۋان تەبىئەتلىك كىشىلەر، دې-  
 يىشىدۇ. يۇقىرىدىكى چۆچەكتە كاتتا سودىگەرنىڭ ئوغلى ئۆزى-  
 نىڭ قىزىقىشى بىلەن چويلا، سېۋەت توقۇشنى ئۆگىنىدۇ، بېشى-

خا ئېغىر كۈن چۈشكەندە ئەنە شۇ كىچىككىنە، باشقىلارنىڭ نە-  
زىرىدە كۆزگە ئىلىنمايدىغان ھۈنەرگە تايىنىپ، جېنىنى جان ئې-  
تىپ يۇرتىغا ئامان - ئېسەن قايتىپ كېلىدۇ. مانا بۇ ھۈنەرنىڭ  
ھەقىقىي خاسىيىتىدۇر. شۇڭا، ئەجدادلىرىمىز ھەرقانداق ھۈنەر -  
نى بىر - بىرىدىن يۇقىرى ياكى تۆۋەن كۆرمىگەن، كىم قايسى  
ھۈنەرگە قىزىقسا، شۇ ھۈنەر شۇ كىشى ئۈچۈن ئەڭ قەدىرلىك،  
سۆيۈملۈك ھېسابلىنىدۇ. قىزىقىپ ئۆگەنگەن ھۈنەردىن چوقۇم  
نەتىجە ھاسىل قىلغىلى بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇنىڭدىن كې-  
يىنكى ھاياتىڭدا مانا مۇشۇ تەرەپلەرگە ئالاھىدە دىققەت قىلغىن،  
جېنىم بالام!

— مەن ئۈمىدىڭىزنى چوقۇم ئاقلايمەن، بوۋا! — دېدى بىل-  
قۇتجان.

مۆھتەرەم بوۋاي ئامراق نەۋرىسىنى باغرىغا بېسىپ تۇرۇپ:  
— بۇ كىتابتا «ھۈنەرۋەننىڭ قولى گۈل، ئۆمرى ئۇزۇن  
بولار» دېگەن بىر چۆچەك بار. سەن شۇنى ئوقۇپ، ئەتە تەسىرا-  
تىڭنى ماڭا سۆزلەپ بەرگىن، — دېدى.

بىلقۇتجان ماقۇل بولۇپ، ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى. سائەت-  
كە قارىۋىدى، ئۇخلايدىغانغا يەنە بىرەر سائەتتەك بار ئىدى. شۇڭا  
ئۇ ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ بوۋىسى كۆرسىتىپ بەرگەن چۆچەكنى  
ئوقۇشقا باشلىدى.

## ھۈنەرۋەننىڭ قولى گۈل، ئۆمرى ئۇزۇن بولار

ئاتام زامانىسىدا بىر باي ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ بىرلا قىزى بولغاچقا، كۆزىگە قاراپ، بېشىنى كۈنىگە ئۈچ ۋاق تاراپ، يېمەي يېگۈزۈپ، كىيىمەي كىيگۈزۈپ چوڭ قىلىپتۇ. قىز بويىغا يېتىپتۇ. تۇ. باي دەسلەپ «ئۆزۈمگە ئوخشاش تولغان بايغا ياتلىق قىلىمەن» دەپ قىز كۆرگىلى كەلگەنلەرنى دەرۋازا سىرتىدىن قايتۇرۇپتۇ، كېيىن دەرۋازىنى ئاچماي بولماپتۇ.

— ھەي خوتۇن، — دەپتۇ باي بىر كۈنى قىزنىڭ ئانىسىغا ئاچچىقلاپ، — قىز تاپقانغا توپغۇزۇشىدىغان ئوخشىماسەن مېنى؟ يىغقان بايلىقىم كۈيۈنۈڭ بولغۇچىلارغا داستىخان سېلىپ تۈگەۋاتسا، مۆرىمەي ئولتۇرۇشىسەنخۇ؟! قىزىڭغا ئېيت! مېنى بالادۇرراق غەمدىن خالاس قىلسۇن!

ئانا باينىڭ گېپىنى قىزغا يەتكۈزۈپتۇ ۋە:

— قىزىم، ھەممىسى ئالدىڭدىن ئۆتتى. ئاتاڭنىڭ ئالدىغا ئۆتتىدىغان باي يوقكەن. نېمە ئىلاج، باي ئوغلىدىن بىرنى تاللىساڭ، بېشىڭنى ۋاقتىدا ئوڭشاپ قويساق، — دەپتۇ.

— باي دېگەن دادامدەك پىخسىق بولىدىغان بولسا، بايغا تەگمەيمەن، — دەپتۇ قىز.

— ئۇنداق بولسا، سودىگەرگە تەگكىن.

— جېنىم ئانا، سودىگەرنىڭ ئىشى ھىلىگەرنىڭ ئىشى، تۆ -  
مۈردۈر ئۇنىڭ چىشى، ئۇنداقلارنىمۇ كۆزۈم كۆرمىسۇن، — دەپ -  
تۇ قىز.

ئانا چالۋاقاپ سورايتۇ:

— بايغىمۇ تەگمىسەڭ، سودىگەرگىمۇ تەگمىسەڭ، شەھەر  
ئامبىلىنىڭ بەگزادىسىغا تېگەمسەن ئەمەسە؟  
— ئامبال دەمىسنا؟ — ياندۇرۇپ سورايتۇ قىز، — بىلسەڭ  
تاتلىق ئانا، سېنىڭ ئۇ بەگزادەڭ ئۆتۈپ كەتكەن قاقباش كاداڭ،  
نەپىسى يوغان باداڭ. ئۇنىڭغىمۇ تەگمەيمەن. مېنىڭ كۆڭلۈم ھۈ -  
نەرۋەننى تارتىدۇ.

— ھۈنەرۋەن؟! كۆڭلۈڭ ئاشۇ كوچىدىكى سولتەكلەرنى تار -  
تامدۇ؟ خەپ، داداڭغا ئېيتىپ، تۇغۇلغىنىڭغا تويغۇزمىسام، — ئا -  
نا قىزىنى دۈشكەلەپ باينىڭ ئالدىغا ھەيدەپ كىرىپ دادخورلۇق  
قىپتۇ. باي قىزىنى ھارغىچە سوتلاپتۇ. قىز بولسا ئۆز گېپىدىن  
يانماپتۇ.

— نېمە قىلساڭ قىل، لېكىن، مۇشۇ مىنۇتتىن باشلاپ سەن  
مېنىڭ پۇشتۇم ئەمەس، مەن سېنىڭ داداڭ ئەمەس. كۆزۈمدىن  
يوقال! — دەپتۇ باي قىزغا كايىپ.

ئانا باينى گەپكە كۆندۈرەلمەپتۇ. قىز ئائىلاج بوچچىسىنى  
قولتۇقىغا قىسىپ يولغا چىقىپتۇ. ئانا كۆز يېشى قىلىپ تۇرۇپ:  
— ئۆزۈڭگىمۇ قىلدىڭ، بىزگىمۇ قىلدىڭ بالام، خەير، يو -  
لۇڭ بولسۇن، — دەپ ئۆزىتىپ قويۇپتۇ.

قىز مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، ئاخىرى ئاۋات بىر شەھەرگە يېتىپ

كەپتۇ، بويىنى قىسىپ كوچا ئارىلاپتۇ. ئۇ تۇماقچى، بوياقچى،  
 ئۆتۈكچى، ماتاچى، ئاشپەز، ناۋايىلارغا سەپىلىپ كېتىۋېتىپتۇ.  
 كەن، كوچا مەركىزىدە بىر توپ ئادەم دۆۋىلىشىپ تۇرغىدەك. قىز  
 توپقا قېتىلىپ، سىغداپ ئالدىغا ئۆتۈپتۇ. قارىسا، قەلەم قاشلىق،  
 قوي كۆزلۈك، مەڭزى توغاچتەك، يۈزىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان  
 قاۋۇل بىر يىگىت كۆزنىڭ يېغىنى يېگۈدەك بىر پارچە گىلەمنى  
 يېپىپ قويۇپ ئولتۇرۇپتۇ. كىشىلەر تالىشىپ سودا قىلىۋېتىپ-  
 تۇ. قىز پەرەنجىسىنى ئاستا قايرىپ، گىلەمنى سىلاپ تۇرۇپ يە-  
 گىتتىن سورايتۇ:

— ئۆزلىرى توقۇغانمۇ؟

— ھەئە، ئۆزۈم توقۇغان، — دەپتۇ يىگىت جاۋابەن، — شۇ-  
 غىنىسى قولۇمغا قول، پۈتۈمغا پۈت بولغۇدەك يا بىرەر شاگىر-  
 تىم، يا يىپ ئېگىرىپ بەرگۈدەك جورام يوق، دۇكاندا مىڭ ئۆلۈپ،  
 مىڭ تىرىلمەن، دېسىلە خېنىم.

— يىپلىرىنى مەن ئېگىرىپ بەرسەم قوبۇل كۆرەلمىمۇ؟ —  
 دەپ سورايتۇ قىز. يىگىت تەزىم قىلىپ:

— جان دەپ قوبۇل قىلمايدىغان! — دەپتۇ ۋە گىلەمنى ئې-  
 لىشىغا سېتىپ، قىزنى ئۆيىگە باشلاپ مېڭىپتۇ.

گىلەمچى يىگىتنىڭ ئىسمى لوقمان، قىزنىڭ ئىسمى بۇۋۇد-  
 ھەجەر ئىكەن. ئۇلار يول بويى ھال - مۇڭ ئېيتىشىپ، بىر - بى-  
 رىگە كۆڭلى چۈشۈپ قاپتۇ. لوقمان بىر قازان پولۇ ئېتىپ، مە-  
 ھەللىدىكىلىرىنى چاقىرىپ، پەتىسىنى قىلدۇرۇپ بۇۋۇھەجەرنى  
 ئۆز ئەمرىگە ئاپتۇ.

شۇندىن ئېتىبارەن بۇۋنەھجەر يىپ ئېگىرىپ بويلاپ ھارماپ-  
تۇ، بازار سودىسىغىمۇ پىشىپتۇ. لوقمان دۇكاندىن چىقماي گى-  
لەم توقۇپتۇ. بىر يىل توقۇپتۇ، ئىككى يىل توقۇپتۇ، ئون يىل  
توقۇپتۇ، گىلەمنىڭ بازىرى ئېقىپ، لوقمان بېيىپ كېتىپتۇ.  
شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ بۇۋنەھجەرگە:

— ھۈنەرمۇ قىلىپتىمىز، پۈلمۇ تېپىپتىمىز، ئەمدى ئۇنىڭ  
مېغزىنى چاقساق دەيمەن. شەھەردە دۇكان ئېچىپ بەرسەم، سىز  
ئولتۇرۇپ گىلەم - يىپ ساتسىڭىز، گىلەمنى نىمكارلىرىم تو-  
قۇسا، مەن شەھەر كۆرگەچ ئالەمنى بىر ئايلىنىپ كەلسەم، —  
دەپتۇ.

بۇۋنەھجەر قوشۇلۇپتۇ. لوقمان پۇختا تەييارلىنىپ، قې-  
چىرلارغا مال ئارتىپ، ئۆزى ئارغىماققا مىنىپ كۈنچىقىشقا قاراپ  
يول ئاپتۇ. يول يۈرۈپتۇ، يول يۈرسىمۇ مول يۈرۈپتۇ. يەتتىنچى  
كۈنى بىر ئۆتەڭگە كېلىپ، يۈك - تاقلىرىنى ئەمدى چۈشۈرۈپ  
تۇرۇشقا قىرىق قاراقچى باستۇرۇپ كەپتۇ - دە، مال - مۈلۈك،  
پۇل - پۈچەك، ئات - قېچىرلارنىڭ بىرىنى قويماي بۇلاپتۇ. نۆۋەت  
لوقمانغا كەپتۇ.

— ھەي سودىگەر يىگىت، — دەپتۇ قاراقچىلارنىڭ باشلىقى  
قىلىچىنى پارقىرتىپ، — بۈگۈن ئەجلىڭ توشتى! چاناپ ئۆل-  
تۈرەيمۇ ياكى ئاتنىڭ قۇيرۇقىغا سۆرتىپ ئۆلتۈرەيمۇ؟ جاۋابىڭغا  
خۇشتارمەن.

— بوپنۇم قىلدا باغلاقلىق، لېكىن، بىر شەرتىم بار: خوتۇ-  
نۇمنى كۆرۈۋالاي، ۋەسىيەتلىرىم بار دەۋالاي، ئاندىن قانداق ئۆل-

تۈرۈشنى خالساڭلار شۇنداق ئۆلتۈرۈڭلار، — دەپتۇ يىگىت بې-  
شنى ئېگىپ. قاراقچى باشلىقى:

— قولۇمغا چۈشكەنلەرنى تىرىك قويۇۋەتكەن ئەمەسمەن.  
بويۇتۇ، ئۆلۈكۈڭ بولسىمۇ خوتۇنۇڭ بىلەن دىدارلىشىۋالسۇن، —  
دەپتۇ ۋە شېرىكلىرىگە پەرمان چۈشۈرۈپتۇ، — بۇنى ئۆز ئېتىنىڭ  
قۇيرۇقىغا سۆرتىپ ئۈزىتىپ قويۇڭلار.

— خوپ تەقسىر! — قاراقچىلار قىلىچلىرىنى قىنىغا سې-  
لىپ، لوقماننى باغلاپ، دارقېرىتىپ سۆرەپ ئاتنىڭ قېشىغا ئې-  
لىپ مېڭىپتۇ. شۇ ئەسنادا، قاراقچى باشلىقىنىڭ مەسلەھەتچى-  
لىرىدىن بىرى ئەقىل كۆرسىتىپ دەپتۇ:

— بۇ يىگىت سودىگەر ئەمەس، ھۈنەرۋەندەك قىلىدۇ. ئېلىپ  
كېتىپ ھۈنەر قىلدۇرساق، بىزمۇ ئاچ - توق قالماس ئىدۇق.  
قاراقچى باشلىقى ئۇنىڭ كېپىگە كىرىپتۇ. لوقماننى بوشى-  
تىپ سورايتۇ:

- نېمە قىلىدىغان ئادەمسەن؟
- ھۈنەرۋەنمەن، تەقسىر!
- نېمە ھۈنەرنىڭ بار؟

— گىلەم توقۇيالايمەن،  
يىپ ئېگىرىپ بويالايمەن.  
قاراقچىلار لوقماننىڭ  
جاۋابىنى ئاڭلاپ خۇش بو-  
لۇپ، بىللە ئېلىپ كېتىپ-  
تۇ. تۈرۈشلۈك ئوڭكۈرگە



بېرىپ، ئولجىغا چۈشكەن يېمەكلەرنى بۇلاپ - تالاپ يېيىشىپ،  
قورسىقىنى راسا تويغۇزۇشۇپتۇ، ئارغىماقنى ئۆلتۈرۈپ داش  
قازانغا تاشلاپتۇ. قاراقچىنىڭ باشلىقى سەت كېكىرىپ، بۇرۇتمنى  
تولغاپ قۇلىقىغا ئالماپ تۇرۇپ دەپتۇ:

— ھەي يىگىت، ھۈنرىڭنى كۆرسەت، مەن كۆرەي.

لوقمان گىلەمنى ھەر - خىل يىپ، دۇكان، ئەسۋاب بولمىسا  
توقۇغىلى بولمايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. قاراقچى باشلىقىنىڭ  
زەردىسى ئۆرلەپ كايىپتۇ، قىلىچىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ شىل -  
تىماقچى بولۇپ تۇرغاندا، ھېلىقى مەسلەھەتچى توساپ:

— تەقسىر، ئۇنىڭ دېگەنلىرى توغرا، يىپ، ئەسۋاب تېپىپ

بېرەيلى، — دەپتىمەن، قاراقچى باشلىقى ماقۇل بولۇپ سوراپتۇ:

— ھەي گالۋاڭ يىگىت، سەن ئېيتقان نەرسىلەر نەدە بار؟

تېز ئېيت!

— كۈنپېتىشتىكى شەھەردە بىر ئايال ساتىدۇ، يىپلىرى

خىل، ئەسۋاب - جابدۇقلىرى تەخ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ لوق -

مان.

قاراقچى باشلىقى تۆت قاراقچىنى بايۋەچچىدەك كىيىندۈرۈپ -

تۇ.

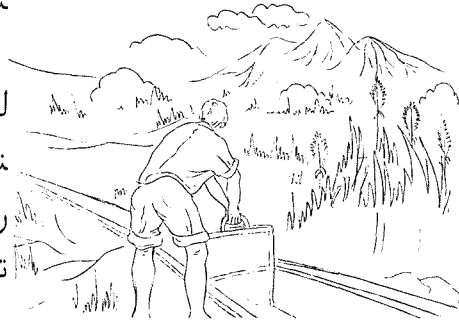
لوقمان قاراقچىلار بۇ -

لىۋالغان گىلەم - خۇرجۇند -

نى ئالدۇرۇپ چىقىپ،

رەڭدار ئارقاق يىپىدىن بىر

تالدىن سۇغۇرۇپ، ئورۇش





يىپىدىن ھەم ئالدۇرۇپ قاراچىلارغا تۇتقۇزۇپتۇ، ئەسۋاب نۇس -  
خىسنىمۇ بېرىپتۇ. تۆت قاراچى كۈنپېتىشتىكى شەھەرگە قاراپ  
يۈرۈپ كېتىپتۇ. شەھەردە بۇۋىھەجەرنىڭ دۈكىنىدىن باشقا گىلەم -  
يىپ ساتىدىغان دۈكان يوق ئىكەن. بۇۋىھەجەر قاراچىلار ئېلىپ  
كەلگەن يىپ - ئەسۋاب نۇسخىنى كۆرۈپ، ئېرىم گىلەمچىلىك  
دۈكىنى قۇرماقچى ئوخشايدۇ، بۇلار ئۇنىڭ خىزمەتكارلىرى بولسا  
كېرەك، دەپ ئويلاپ، ئەڭ ئېسىل، رەڭدار يىپ خىللىرىدىن ئىك -  
كى قاپ بېرىپتۇ. ئەسۋاب - جابدۇقىنىمۇ كېچىكتۈرمەپتۇ. قاراق -  
چىلارنى مېھمان قىلىپ ئۇزىتىپ قويۇپتۇ.

قاراچى باشلىقى لوقماننى ئۆتكۈردىكى ئەڭ ئىچكىرى «كىد -  
رىشى بار، چىقىشى يوق» بىر ئۆيدە گىلەم توقۇشقا بۇيرۇپتۇ.  
لوقمان كېلىشتۈرۈپ بىر پارچە گىلەم توقۇپتۇ. گىلەمگە ئۆزد -  
نىڭ قەيەردە، قانداقسىگە قاراچىلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلى -  
قىنى، گىلەم ساتقىلى بارغانلارنىڭ قاراچى ئىكەنلىكىنى خەت  
بىلەن ئىزھار قىلىپتۇ، قاراچىلار تۇرۇشلۇق جاي ۋە ئۆزى قا -  
مالغان ئۆينىڭ، يولىنىڭ خەرىتىلىرىنى چۈشۈرۈپتۇ، قۇتقۇزۇش -  
نى تەلەپ قىلىپتۇ. گىلەمگە سۇ پۈركۈپ ئېغىرلاشتۇرۇپتۇ.

قاراچى باشلىقى ئىككى  
قاراچىنى گىلەمنى سېتىپ  
كېلىشكە تەيىنلەپتۇ. ئىك -  
كىسى كۆتۈرەلمەپتۇ، تۆتى  
كۆتۈرەلمەپتۇ، ئالتىسى كۆ -  
تۈرەلمەپتۇ، سەككىزى كۆ -



تۈرۈپ شەھەرگە ئېلىپ مېڭىپتۇ. بۇۋىھەجەرنىڭ دۇكىنىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. بۇۋىھەجەر گىلەمدىكى خەتلەرنى ئوقۇپ، خەرىتىلەرنى كۆرۈپ ئەھۋالنى چۈشىنىپتۇ. گىلەم ساتقىلى كەلگەن سەككىز قاراقچىنى مېھمانغا تەكلىپ قىلىپ، ئۆيگە سولاپ قويۇپتۇ. ئاندىن لوقماننىڭ ۋاپادار دوست - يارەنلىرىدىن ئاتمىشنى تاللاپ ئارغىماقلارغا مىندۈرۈپ، ئۆزى سەردار بولۇپ قاراقچىلار ماكانغا قاراپ ئات ساپتۇ.

قاراقچىلار گىلەم ساتقىلى كەتكەن ھەمراھلىرىنىڭ يوللىرىغا قاراپ، ئاچلىقتىن لەۋلىرىنى شوراپ، گەمىلىرىدىن چىقىپ ئۆتەڭدە كارۋان ساقلاپ تۇرۇشقىنىدا بۇۋىھەجەرلەر ئالەمنى چاڭ كەلتۈرۈپ، قىلىچلىرىنى ئوينىتىپ، ئۇچقاندەك يېتىپ كەپتۇ. — سىلەر قايسى پادىشاھنىڭ لەشكەرلىرى؟ نەگە بارىسىلەر؟ — دەپ سورايتۇ قاراقچى باشلىقى بۇۋىھەجەرنىڭ ئالدىغا چىقىپ. بۇۋىھەجەر:

— پەقىر سېنىڭ قولۇڭدىكى گىلەمچى يىگىتنىڭ خوتۇنى، بۇلار ئۇنىڭ لەشكەرلىرى، — دەپتۇ — دە، قىلىچىنى بىر شىلەتتپ قاراقچى باشلىقىنىڭ كاللىسىنى ئاپتۇ. قالغان قاراقچىلار قىلىچىلىرىنى يالىڭاچلاپ بۇۋىھەجەرگە ئېتىلىپتۇ. لوقماننىڭ دوستلىرى ئارغىماقلىرىنى چاپتۇرۇپ قىلىچ - نەيزىلىرىنى ئوينىدى. قاراقچىلار سېپىگە



بۆسۈپ كىرىپتۇ. جەڭ باشلىنىپ كېتىپتۇ. قىلىچ - نەيزىۋازلىق  
ئۈچ كېچە - كۈندۈز داۋاملىشىپتۇ. بۇۋىھەجەرلەر قاراقچىلارنى  
يىغىشتۇرۇپ، ئۆتەڭنى تىنچلاندۇرۇپتۇ؛ قاراقچىلارنىڭ ئۆڭكۈر -  
لەخمىلىرىنى تىنىتىپ، لوقماننى قۇتقۇزۇپ چىقىپتۇ.

لوقمان بىلەن بۇۋىھەجەرنىڭ شەھەردىكى گىلەمچىلىك ھۈ -  
نرى يېڭىباشتىن گۈللىنىپ كېتىپتۇ. بالىلىرىمۇ چوڭ بولۇپ  
نىمكارلىرىنىڭ ئورنىنى بېسىپتۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان بۇۋى -  
ھەجەرنىڭ ئاتا - ئانىسى قىلغان - ئەتكەنلىرىگە پۇشايمان قى -  
لىپ، «ھۈنەرۋەننىڭ قولى گۈل، ئۆمرى ئۇزۇن بولىدىكەن» دې -  
يىشىپتۇ ۋە سۇنغان ھالىنى ئوڭشىماق بولۇپ، لوقماندىن ھۈنەر  
ئۆگىتىپ قويۇشنى ئۆتۈنمەك بولۇپتۇ.

— مەن ئەمدى چۈشەندىم، — دېدى بىلىقتۇتجان چۆچەك ئا -  
خىرلىشىشى بىلەن ھاياجانلانغان ھالدا، — ھۈنەرنى كامالەتكە  
يەتكۈزۈپ قىلغاندا، ئۇنىڭ خاسىيىتىمۇ شۇنىڭغا ئەگىشىپ كۆ -  
رۈلىدىكەن - دە؟!

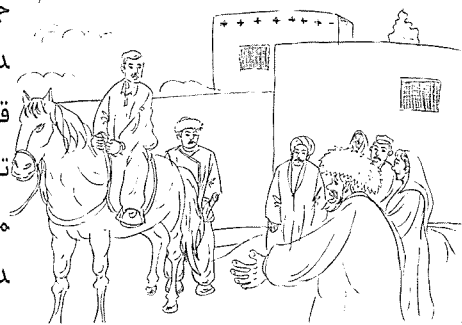
— كىشىنىڭ ئالتۇنى بولمىسىمۇ، ھۈنەرى بولسا، دۇنيادا

ھېچقانداق خەۋىپ - خەتىرى  
بولمايدۇ، — دېدى مۆھتە -  
رەم بوۋاي قىزغىنلىق بىلەن  
چۈشەندۈرۈپ، — شۇنىڭ  
ئۈچۈن، كىشى ھۈنەر زى -  
نىتى بىلەن بېزىلىشى



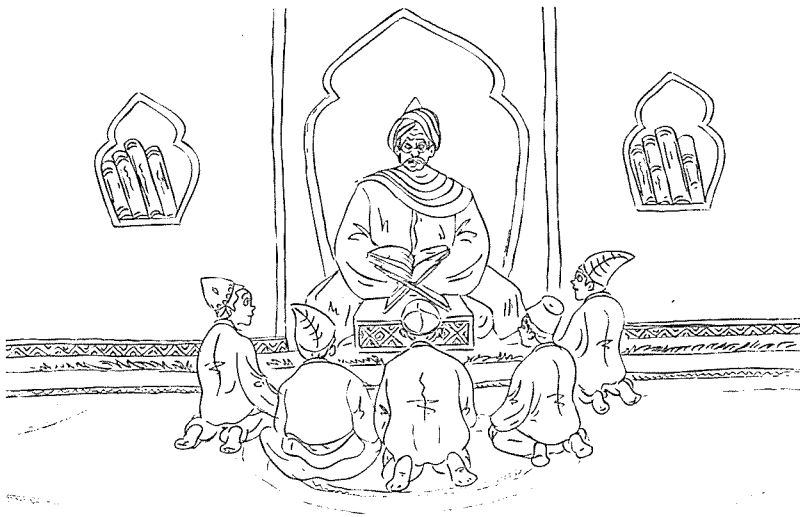
لازىم. ھۈنەرسىز كىشى قۇرۇق سۆلەتتۇر. قۇرۇق سۆلەت كىشى خۇددى سۈرەتكە ئوخشايدۇ. سۈرەتكە قارساڭ، ئۇ ئادەمگە ئوخ- شىسىمۇ جېنى يوق. دەرەخ شېخى مېۋىسىز بولسا، ئۇنىڭ ھايۋان مۇڭگۈزىدىن نېمە پەرقى بولسۇن؟! قەلەم گەرچە چۆپ بولسىمۇ، ئىلمۇ ھۈنەرنى ئاشكارا قىلغانلىقى ئۈچۈن ئەزىز ھېسابلىنىدۇ. ئەينەك گۈزەللەرنىڭ يۈزىنى ئاشكارا قىلىپ بېرىدىغانلىقى ئۈچۈن قولدىن چۈشمەيدۇ. ئۇلۇغلار ھۈنەرسىز كىشىنى «قانائىتىز قۇش» دەپ ئاتاشقان. يەنى قۇشنىڭ پەرۋاز قىلىشى ئۈچۈن قانات بولۇشى شەرت. خۇددى شۇنىڭدەك ھۈنەرمۇ بارلىق ئىشلاردا كىشى ئۈچۈن ئىنتايىن زۆرۈر. قۇدرەتلىك خان-خاقانلار ۋە شانۇ شەۋكەتلىك ئۇلۇغ كىشىلەرمۇ، گەرچە ئۇلارنىڭ بايلىق-دۆلىتى يەر يۈزىنى قاپلايدىغان دەرىجىدە بولسىمۇ، ئۆز پەرزەنتلىرىنى ھۈنەر ئۆگە- نىپ قابىلىيىتىنى ئارتتۇرۇشقا ئۈندەيدۇ. دېمەك، ئاددىي خەلق ھۈنەر ئۆگىنىشىنى ئۆز پاراۋانلىقىنىڭ ۋە مەئىشتىنىڭ تۈپ شەرتى دەپ بىلىشى تېخىمۇ زۆرۈر. ھۈنەر سۈيى بىلەن سۇغىرىل- مىغان كىشى خۇددى مېۋىسى ۋە سايىسى يوق قۇرۇق دەرەخكە، ياكى پۇرىقى ۋە رەڭگى بولمىغان گۈلگە ئوخشايدۇ. ھەقىقەتەن، بۇ جەننەتتەك گۈلشەننىڭ ھە-

دىدىن دىمىقىنى خۇشبوۋى قىلغان كىشى خىلمۇ خىل، تېپىلغۇسىز لەززەتلىك نې- مەتلەردىن بەھرىمەن بولىدۇ. بىلىم ۋە ھەقىقەت بې-



غىنىنىڭ باغۇەنلىرى ھۈنەرسىز كىشىلەرنى جەمئىيەتنىڭ رەزىل ۋە پەسكەش كىشىلىرى، دەپ ھېسابلايدۇ. ھەي، كۆزۈمنىڭ نۇرى بالام! ئەگەر ئاقىل، دانا بولاي دېسەڭ، ھۈنەر ئۆگىنىشنى ئويلا. ھۈنەرنىڭ شاراپىتىدىن ئىززەت - ھۆرمەتكە ئىگە بولىسەن. ئەگەر ھۈنەردىن نېسىپسىز بولساڭ، سايىسىز دەرەخكە ئوخشاپ قا- لىسەن. ئەگەر ئەقىل - ھوشۇڭ تۇرۇپ ھۈنەرسىز قالساڭ، ئەقىل - ھوشۇڭ شەكىلسىز بەدەن ياكى مېۋىسىز دەرەخكە ئوخشاشتۇر. بىلىقتىن جان جاراڭلىق ئاۋازدا:

— مەن چوقۇم ئۈمىدىڭىزنى ئاقلايمەن، بوۋا! — دېدى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنى ئامراقلىق بىلەن باغرىغا بېسىپ، پې- شانسىگە سۆيۈپ قويدى.



كىتاب ئىسمى: بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى  
تۈزگۈچى: بىلقۇت شىركىتى  
مەسئۇل مۇھەررىرى: گۈلباھار، يالقۇن روزى  
مەسئۇل كوررېكتورى: قېيۇم تۇرسۇن  
لايىھىلەنگۈچى: گەنۋەر تۇرسۇن، ئىلشات (خەتتات)، ئىليار (رەسسام)  
مەخمۇتجان (رەسسام)  
نەشرىيات: شىنجاڭ ئېلېكترون ئۈن - سىن نەشرىياتى  
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - نومۇر  
پوچتا نومۇرى: 830000  
تارقىتىشچى: شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى  
باسما زاۋۇت: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى  
فورماتى: 850 × 1168 مىللىمېتىر 1/32  
باسما تاۋىقى: 2.5  
نەشرى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشرى  
بېسىلىشى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى  
كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2  
باھاسى: 240 يۈەن (جەمئىي 30 تۈر، يەككە باھاسى 8.00 يۈەن)